Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2453 SIX PAGES NGÀY THỨ BA 19 OCTOBRE 1926 — NGÀY 13 THÁNG CHÍN, NAM BÍNH DẦN SÁU TRƯƠNG NAM THỨ 18

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

Nhà Báo ở đàng Lucien Mossard
Số 32, gần trường học Taberd Saigon

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

CHỦ-NHÂN KIÊM TỔNG-LÝ : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỢ
Chủ-bút : LÊ-HOÀNG-MƯU

Gởi dây-thép đề : Lucetinh Saigon
Dây-thép nói, số : 35 203

GIÁ BÁO
BÁN LẺ MỖI SỐ ..... 0$05

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI-QUỐC	
Một năm	12$00	Một năm	15$00
Sáu tháng	6 50	Sáu tháng	8.00
Ba tháng	3 50	Ba tháng	4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :
Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.
Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Ông LÊ-HOÀNG-MƯU, Chủ-bút.

A Louer

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 791

A Louer

ĐỒNG-BANG ! XIN HÃY MỞ LÒNG CỨU KHỔ DÂN MIỀN BẮC BỊ LỤT

Hôm rày hát bội Annam đã rồi, hát Cải-lương đã rồi, cho đến buổi Chợ Đêm cũng đã rồi ; vậy còn có một cuộc rất đáng mua vui này hơn hết, xin cho chư quí liệt-vị hay trước để dặn lòng, là :

Thứ bảy này, 23 Octobre 1926, đúng 9 giờ tối tại sàn đua xe (Parc des Sports) sẽ có mở một cuộc đấu võ rất kịch-liệt võ-cùn ; có đủ các tay võ-sĩ van danh : người mình (Nam-kỳ và Bắc-kỳ) và người ngoại-quốc cùng ra đối thủ.

Vậy xin kính mời các viên-quan quí-chức văn võ lưỡng bang, cùng chư quí liệt-vị nên thừa đêm thứ bảy là đêm thờ-thái rảnh-rang : dời gót đến trước xem tài võ-nghệ của người, sau mua vui và làm phước.

Cơ-hội này nếu bỏ qua thậm uổng !

TÂN DÂN

(Đem cái lẻ hơn được kém thua để làm chứng cho cái kết quả tân dân)
(Lược dịch văn Lương-khải-Siêu)

(Tiếp theo)

Người Điền-đốn mạnh nhứt cả trong người giống trắng là bởi cớ gì ? Là cái chính-trị của người Điền-đốn có cái năng lực rất mạnh các nước khác không bằng. Kia như người Hi-lạp với người Tư-lạp phu đều rằng lập ra cái chế độ địa phương tự trị, nhưng không biết cách làm cho rộng ra, cái năng lực chỉ hợp cả vào trong cái đoàn thể công cộng rất nhỏ. Bởi thế nên toàn cả đoàn thể Hi-lạp mà sở quan quốc gia, ở dưới cái đoàn thể ấy có cái quyền lợi cá nhân, các nước ấy đều không biết đâu ; vì cớ thế nên cái kết quả có ba điều khuyết điểm : một là quyền lợi của nhân dân không hoàn toàn, hai là đoàn thể không liên thuộc, ba là không có sức phòng ngự được ngoại địch ; cho nên người Hy-lạp lần thứ nhứt bị người La-mã áp chế, lần thứ hai bị người Thổ-nhĩ-kỳ áp chế, lần thứ ba bị người Điền-đốn áp chế, trong cái thời gian vài ngàn năm tựa hồ như ở trong nhà ngục tối, không trông thấy bóng mặt trời. Mà người Tư-lạp-phu thì đến nay còn than thở rằng ở dưới cái quyền chính thể chuyên chế độc ác mãi chưa thôi. Đến như dân tộc Già-đặc (là một giống người từ đời La-mã nhứt thống khi trước, với người Ái-nhi-lan cùng người Tô-cách-lan đời nay) dầu cũng có cái khí động cảm nhứt một thời, nhưng cái tư tưởng về đường chính trị lại bạc nhược, cho nên quốc-dân chỉ biết sống bài một vài đẳng anh hùng có lẽ lực, mà không biết kết đoàn độc-lập ; dựng ra được vô số tiểu quân quốc, mà không có đạo thống nhứt ; sáng lập ra được đại tân giáo, mà không lập thành được đại quốc-gia. Đến như người Lạp-đình thì giỏi hơn các nước kia nhiều, dựng lên La-mã đế quốc thống nhứt cả Âu-châu, chế ra dân pháp nước La-mã đã hoàn toàn để làm phép cho ngàn năm. Song cái tư tưởng ấy lại rộng quá, thành ra không theo nổi, chực muốn thống trị cả gầm trời, mà rồi lại cái chế độ địa phương tự trị bị phá hoại mất, cái quyền lợi của cá nhân bị vậy xé nát nhừ, chỉ chăm chăm muốn khoảng trương quốc lực, mà không biết tuổi quốc dân lấy cớ tự cách ; cho nên La-mã đế quốc đến lúc mạt-vận, cái tiếng hủ bại kém thấp của dân tộc Lạp-đình nghe khắp thiên hạ dầu đến ngày nay cái tánh chất ấy hãy còn chưa trừ hết, phần nhiều chỉ chuộng hư vinh, ít cái tích thâm trầm đốc thực, khi thì khuynh hướng về cái phương diện bảo thủ, giữ mãi về cái thói trăn hà mà không biết đổi thay, khi thì nóng nảy vội vàng hiếu đổi phép tắc không có thứ tự. Với thế nên dân tộc Lạp-đình ở trong trường thiên diễn thành ra thua kém.

Còn như giống người Điền-đốn thì thoạt kỳ thủy là một giống mới ở trong cái rừng rậm của nước Nhựt-nhĩ-man, nhờ có cái khí khái của cá nhân gắng sức tự cường, tỉ tôn truyền cho con con cháu giữ mãi không mất, sau thấm thía cái vẫn hóa của nước La-mã mang đức đạo [illegible] thành ra cái đặc tính của riêng một dân tộc, mà tổ chức nên dân tộc quốc gia, dựng lên chế độ công nghị, khiến cho nhân dân ai ai cũng được tham dự vào chính-quyền, hiệp cái ý của nhân lại để làm ý chung, hiệp cái quyền của nhân dân lại để làm quốc quyền lại hay đặt ra phép tắc nhứt định của đoàn thể cùng với quyền hạn của cá nhân, chính-phủ trung-ương cùng với quyền hạn của địa phương tự trị, không sàm lấn nhau toàn thể dân-tộc được tùy thời ứng biến, tự làm lấy cho phải đạt thêm lên ; cho nên người Điền-đốn được mạnh nhứt cả thiên hạ. Không phải là trời cho, thiệt tự dân tộc biết tự tân lâm nên thế.

Người Áng-cách-lô-tan-tốn sở dĩ được mạnh nhứt trong dân tộc Điền-đốn là bởi cớ gì ? Là nhờ có cái thói độc lập tự trợ rất thạnh. Xem như lá đồng lu ở trong gia đình hoặc ở nhà học hiệu, cha mẹ chồng thầy học cũng không nể dài như kẻ phụ thuộc với mình, khiến cho bọn ấy luyện tập việc đời, lớn lên đã phải nghĩ cách tự lập, không ỷ lại vào ai, lại có cái lòng biết giữ kỷ luật theo trật-tự rất tốt, có cái học thường thức rất nhiều, không chịu làm những cái việc cử động vô mưu táo bạo. Cái tư tưởng quyền lợi ai cũng sẵn có, thường coi quyền lợi làm cái sinh mạng thứ hai, không chịu bỏ mất bằng cái tơ cái tóc, thế lực rất mạnh, mạo hiểm không sợ, tính chất rất bền, gặp việc trở ngại không ngã, sỉ cũng lấy thực nghiệp làm chủ, mà không chuộng hư vinh, sỉ cũng lấy chức nghiệp làm cần mà không kể gì cao hạ. Đến như những bọn tọa ấy trực như quan lại chính khách, đương đời không ai lấy làm trọng. Cái tính chất bảo thủ lại rất giàu, thường biết nhân thời thế xem xét các nước ngoài để phát huy cái bổn tính sẵn có của mình mà lựa cho sáng sủa mới mẻ thêm lên. Nhờ có cái tư cách của quốc dân tốt như thế, cho nên trước chỉ khu khu ở trong ba cái đảo ở Bắc-cựu, mà sau thành thực dân khắp châu Bắc-á-mỹ-lợi gia, cùng châu Úc-đại-lợi-á ; là cớ quốc hiệu sầm khắp các xứ xa xuối từ nơi mặt trời mọc cho chí nơi mặt trời lặn. Quyền lực rất mạnh giữ được cả đất yết hầu xung yếu của bốn bể năm châu, thiên hạ không nước nào địch nổi. Người Áng-cách-ô-tan-tốn sở dĩ mạnh nhứt đương lúc thế kỷ thứ mười chín, không phải tự trời cho, thật tự dân tộc ở đó tu tân lâm nên thế.

Vậy thì muốn trông xem nước đó mà bắt chước, thì cần phải xét kỹ xem dân tộc nầy tại thế nào mà suy mà yếu, dân tộc kia vì cớ gì mà mạnh mà giàu. Lại xét xem tính chất quốc dân ta cùng với dân tộc nước suy yếu kia, cùng nhau khác nhau như thế nào, cùng với dân tộc nước giàu mạnh kia gồng nhau khác nhau ra làm sao. Khiêm kỷ xét tưởng xem ta hơn kém ở chỗ nào, thấy chỗ hơn ta phải nâng, hoặc là cái lương hoặc là thấu thải rồi người mà bồi bổ vào, mới mong tân dân được.

THẠCH-BẰNG

BA LẦN SANH ĐƯỢC CHÍN NGƯỜI CON

Nghe tỉnh Nha-trang phủ Giếng-khánh có cụ Phan-tấn-Chung là người được hưởng « phúc. lộc thọ » cả ba cái một lần, mà lại được hưởng một cảnh đặt biệt. Vậy nên ngày rảnh về lo tôi chơng bạn tôi đến thăm cụ và để biết được số sự thật là làm sao. Khi vào nhà thời trông thấy nhà cửa hay hoàng phú hậu. Cụ ông thì đã 84 tuổi, mắt tốt chất chẻ, nước da trắng đỏ, nói năn đi đứng vui vẻ tinh thần. Cụ bà thì ngoại 70 mà cũng mập tốt chất-chẩu vui vẻ như cụ ông vậy. Sau khi đã thi lễ và cụ mời chúng tôi ngồi thì tôi nói : « Thưa cụ tôi là người Huế vào đây làm ăn cũng được vài năm nay. Tôi thường nghe người ta đồn rằng cụ sanh cả bằng chín [illegible] ; cho nên tôi bèn đến đây trước là chúc thọ 2 cụ được vạn an, mà sau thì hỏi xem có phải cụ bà ba lần sinh mà được 9 người con không ? »

Hai cụ đều mỉm cười và tỏ ý vui vẻ. rồi cụ ông nói : « Thầy đã muốn biết thì tôi cũng chẳng giám khoe gì : tôi là người Nam-kỳ ra đây làm ăn cũng đã ngoại 40 năm rồi. Trước kia thì gia tư tôi cũng là thanh đạm lắm, và tôi tuổi đã 46 rồi mà chưa có con ; nhưng năm ấy cây lựu sau vườn tôi sinh được một trái rất to. Tôi mới khiến trẻ ra hái đem lên trang cúng thờ b. Đến sau đem lựu ra ăn, thì thấy trong trái lựu có hòn ngọc qui quá ! mà rồng ấy thay ! có ý thì cái điềm lành ra trước rồi cái hạnh phúc theo sau chăng ;... bà nó năm ấy đã 38 tuổi mới có thai lần đầu. Ngày đẻ ! lúc sinh ra lại 3 trai một lần, đều khoẻ mạnh cả ; qua năm bà nó 40 thì một lần sinh nữa : được 3 gái. Đến : lần bà nó 44 lại sinh một lần nữa, lại được 3 trai ! Cả thảy là 9 đứa mà 6 trai 3 gái, đến nay đều khôn lớn cả. »

Tôi lại hỏi : « Thưa cụ, vậy nay các cậu các cô ở đâu cả ? »

Cụ đáp : « 6 trai, thì 2 đứa bỗ đi thơm-tê (commis) 4 đứa làm nghề do-tây (opérateur) sở tục lô. một đứa làm thơ-ký tòa (rédacteur des Rces) 1 đứa làm chánh quản (adjudant) còn một đứa làm nghề thương mãi. Còn 3 người con gái thì, chẳng khoe chi, chẳng nó đều gả đi lấy chồng nhà tử tế cả. »

Tôi nghe xong lấm lắc khen ngợi không cùng. Nghĩ rằng tỉ nước ta là vua Lạc Long sanh 100 con trai, lại cụ Bùi-bình-Uyên con được bốn ngôi quận-công, 3 ngôi hầu tước ; nhưng đó là chuyện thần tiên và tước lộc. Còn như cụ Phan-tấn-Chung ngày nay mà được cái tam sanh cứu dưỡng mà lại « phúc lộc thọ » gồm ba thiệt cũng khá gọi là an-nam-độ nhứt gia vậy. Nay tôi về đến nhà nên nói thuật lại câu chuyện để bà con nghe vui và nghi lấy 2 ông bà ấy cả.

HỒ-NGỌC-LIỄU.
Lai cảo.

Vì bài vở hôm rày dồn dập, nên tiểu-thuyết « Cường phụ ngộ cừu nhân » phải hoãn lại ít kỳ.

THỂ-THÁO

Một việc xử đoán của thể thao tổng hội

Theo lời tôi hứa trong số ngày thứ ba tuần rồi, tôi xin cho chư quí vị mộ thể thao hay tiếp rằng, vì cái thơ kêu nài chánh lý của hội « Victoria », vì lời giản rất công bình của M. Thơm, một vị phái-viên của thể-thao tổng-hội, và lại là một tay cử số có danh thuở giờ, nên ông đồng-lý có xin hết thảy mấy người thay mặt cho các hội bỏ thăm mà phân đoán lại. Trừ ra hai thăm, còn mười mấy lá thăm kia đều nhận cho phần thắng phải về hội « Victoria » chớ không có đã đi đã lại nữa.

Bởi khen M. Thơm khéo lo lắn, và sắp an vị xử đoán nầy, nên khiến thì đã chánh lòng nhiều tay cử vô.

Chưa gì mà nghe nói rằng vài ba chiến-tướng của hội « Victoria » đã bỏ hội mình mà chơi trong một hội phía thể-thao tổng-hội Langsa. Xin mấy chiến-tướng ấy hãy hổ thẹn, thì mới khỏi tiếng người dị nghị.

∴

Hai cuộc đấu cầu trong buổi chiều Chúa nhựt 17 Octobre 1926

CUỘC ĐẦU

Hội « Tandinh » đấu với hội « Govap. » Hội « Tandinh » ăn hai bàn (bằng gỡ hai).

Ai cũng chắc rằng phần thắng phải về hội « Tandinh », là hội có nhiều tay danh tướng ; nhưng xem mấy cuộc thì rất khen hội « Govap », trong đó phần nhiều chiến-tướng, là học-sanh của các trường tư Saigon, rất dồm-dương. Cách chơi của hội « Govap » xem khá lắm, nếu chiến-tướng năng lo tập luyện thì có lẽ sẽ đặng đứng số cao cao trong cuộc tranh chức vô địch nầy.

CUỘC SAU

Hội « Etoile de Gladinh » đấu với « Distamy ». Hội « Etoile de Gladinh » ăn một bàn.

Bên Etoile de Gladinh có chín chiến tướng mà thôi : nên sắp như vầy :

Lót
Giải Xường
Hai Thơm Hồng
Danh Henri Nhiều

Ai cũng tưởng cho phải thua, hội « Distamy », song nhờ chín chiến-tướng ráng hết sức binh sanh ngăn cản, nên trong nửa giờ đầu xâm lấn bên « Distamy » thường lắm, và ăn được nhiều lần.

Qua nửa giờ sau Xường lên chạy góc trái, Danh vô giữa. Nhiều qua góc mặt. Đấu chưa đặng mười phút Xường chặn bánh. lần một đôi rồi rồi giao cho Danh, Danh trở khỏi hai người hậu tập rồi đá vô góc lưới.

Từ đây tới sau « Distamy » quyết gỡ lắm. Trung lên chạy trung-ương ; còn « Etoile de Gladinh » thì quyết thủ thắng nên Xường trở về chỗ cũ, nên tốp tiền đạo « Distamy » khó mà qua nổi Thơm, Xường. Giỏi đặng. « Etoile de Gladinh » bị công kích một chập lâu, song chẳng bao giờ hiểm nguy.

Có 12 Giám-cuộc quên coi đồng hồ nên để cho đấu tới tối mà mới thổi tu-bit mãn cuộc.

∴

Chúa-nhựt 24 Octobre 1926

Hội « Victoria » sẽ đấu với hội « Dakao. »

Hội « Commerce » sẽ đấu với hội « Donnai. »

Điển Tín

Tàu đụng

Lúc chạy vô nằm ở Havre chiếc tàu «Paris» vừa rồi ra nên đụng chiếc một chiếc tàu để đàng tàu khác làm hai hết mười mạng con người.

∴

Bỏ tù

Có một trận bão mới xảy ra tại biển Manche.

∴

Ông cựu Hoàng đế nước Đức

Báo «Le Petit Journal» nói rằng Chánh-phủ đồng-minh chưa hiệp ý cho ông cựu Hoàng-đế Đức-quốc trở về ở trong nước ; vì trong tự giao-hòa lập tại thành Versailles không có nói khoản đó.

∴

ESPAGNE

Đào đường xe,lửa chạy dưới đáy biển

Thông tin của báo «Le Journal» ở Madrid nói rằng ông Yanguas với ông Quinonès de Léon có bàn tín yếu-đề về xứ Danger và việc toan đào đường cho xe-lửa chạy dưới đáy biển làm cho xứ I-pha-nho và xứ Maroc thông thương nhau đặng.

Cháu nóc của bà

Bà Lam-thị-Tho gốc ở tại làng Phước-Loc (Cholon) vốn là một người giàu có lớn lắm ; nhưng theo cái thói-tục quen của mấy người giả-cả, tiền bạc của cải đều có nhiều bạc nhiều cũng bo-bo giữ tại nhà, chớ chẳng bao giờ vui lòng đem gởi cho ngân-hàng, vì sợ gởi rồi có mất. Bởi vậy của cải của bà Lam-thị-Tho đây có trên 50 000 đồng, mà bà thấy đều khêu vào tủ.

Nhà bà có một đứa cháu nội trai tên là Dang-phước-Quơi, 18 tuổi, hằng ngày vẫn ra vào hầu-hạ với bà. Thật thì bà thương cháu biết chừng nào, nên mỗi khi cháu bà muốn cái gì thì cũng đưa cái nấy. Tuy có khi bà khuyên-răn rầy bảo thì cũng thôi, chớ điều bà cháu mà có lẽ nào chống trưởng.

Dè đâu một hôm kia, cũng gần đây, cơn ranh bà mới lần lựa lại tủ mở ra xem xét tiền bạc lại. Bà vừa mở ra xem thấy thì liền biết mất, song cũng chưa rõ là bao nhiêu, bà mới lật đật tuôn ra đếm từ xấp bạc giấy. đếm đi đếm lại đúng ba lần, quả nhiên trong số 50 000 mất hết 10.000 đồng thăng rồi. Ôi thôi ! Bà biết được rồi, bà bứt-rứt tay chơn, mà ai vô nóc của nầy đây ? Thì có ai đâu lạ hơn là thằng cháu ! Đã vậy mà mấy bữa sau đây nó thả đi chơi bời đâu mất, thì còn có nghi lẽ nào cho hơn lẽ nầy.

Vả lại thằng cháu của bà đây, nó nóc của bà đã lâu rồi, cứ khi thì vài bữa, khi thì một đôi ngày, thừa lúc bà an giấc.

Đoạn bà lập tức đi đến trình tòa Saïgon ; tòa bèn giao nội vụ cho mật-thám Cholon làm ăn kết và trung tâm phạm-nhơn là Dang-phước-Quơi.

Thôi may, chẳng bao lâu, M. Testanière sở Mật-thám đi do thám bắt được cậu ta, ấy là bởi sớm mai bữa Chân-nhựt vừa rồi đây, thấy cậu ta ngồi trên xe hơi chạy ngang qua đường Cay-mai với đôi ba người bạn-hữu. Lập-tức M. Testanière liền triệt xe lại, bắt cậu ta dẫn về bót. Khi tra hỏi thì cậu ta cứ thiệt khai ngay, chịu có cả thảy, không chối cãi chút nào, nhưng cậu ta nói rằng với số tiền ấy đã xài phá hết rồi, mua 2 cái xe hơi : Một cái hiệu « Citroën » số 7.277 và một cái hiệu « Fiat » 2 chỗ ngồi, số C. 7157, còn dư lại bao nhiêu đều xài phí với các mật hoa máy liếc.

Đoạn khi dẫn cậu ta đem đối diện với bà Lam-thị-Tho thì xem bộ cậu ta cũng tự-nhiên, không có lộ ra chút chi gọi rằng hối-hận cả. Bà thấy thế nổi giận hầm-hầm cậu ta thì lúc nầy mới thấy cậu ta chỉ sắc, có lời sự nên nói rằng đã rồi sẽ hưởn số bạc ấy lại, chớ bây giờ đã hết rồi, trong 10 000 chỉ còn có 25 đồng bạc. Cậu ta vừa nói và vừa lấy bóp-phơi ra, thì thật chỉ còn có 25 đồng bạc.

Tuy nói thì nói, nhưng thế nào bà cũng không nghe, quyết làm gì cũng làm cho ra lẽ để rằng phạt cậu ta cho chừa nết đó. Thế mà đề đâu sáng bữa sau, chẳng lộ khi bà về nằm

Lời cảm tạ

Từ khi tôi về làm chủ nhà ngủ Lục-tỉnh Khách-lầu cho đến nay, cũng nhờ ơn quí khách trong lục châu, có lòng mà thương tưởng đến tôi, ngày nay tôi nổi danh tiếng cũng nhờ ơn quí khách, cho nên phòng tôi càng ngày càng tấn phát, tôi lấy làm thảm cảm vô cùng, mà tôi mới mở thêm phòng để cho quí khách trong khi đau ốm đến mà dưỡng bịnh, mỗi một căn phòng trọn một cái nhà, có một người Boy riêng để sai khiến và siêng năng, có chỗ nấu ăn, có chỗ buồng tắm, nước xài dư dụng, và sửa soạn lại rất tinh khiết, việc trong phòng đâu đó hoàn toàn, còn trong phòng Boy đều để sai khiến, rất vừa lòng quí khách.

Ban ngày thì có Chasseur gát, ban đêm lại có hạch gardien gát.

Ấy vậy việc trong phòng đâu đó tôi đã sắp đặt yên rồi, còn như quí ông quí thầy đi có xe-hơi, muốn để lại phòng thì cũng có chỗ để, còn như có muốn thong thả nữa tôi có garage của tôi và có gardien gát nữa.

Vậy ngày nay tôi đã sửa soạn trong ngoài cho vừa ý quí khách, nay tôi kính thỉnh quí ông cùng quí thầy sẵn dịp đi Sa'gon ghé lại phòng tôi mà nghỉ một lần coi ý như lời tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thảm cảm trong Lục-châu có lòng giúp cho đồng bang đặng mau tấn bộ tôi lấy làm đội ơn vô cùng.

NG.-MINH-NGOC dit CHINH-TÙNG
Chủ nhơn Lục-tỉnh Khách-lầu
302 Rue d'Espagne. - Saigon.
Kính thỉnh

Đồ mát

Bổn hiệu mới có lại nhiều thứ áo quần bận mát (Pyjamas) giá rẻ không đâu bì kịp. Hãy viết thơ mua mau kẻo hết

Gởi tiền trước thì tiện gởi về phần bổn hiệu chịu, còn gởi (contre remboursement) cách lãnh hóa giao ngân thì về phần người mua phải chịu :

1° tiền gởi, 2° tiền hồi ngân (retour d'argent).

Pyjamas en simili tussor qualité supérieure 3$40 le couple (trọn bộ).

Pyjamas en simili tussor 1re qualité 3$00 le complet.

Pyjamas en zéphir rayé 1re qualité 3$80 le complet.

Pyjamas en zéphir rayé qualité supérieure 4$20 le complet.

Thơ và mandat gởi cho:
PHAM-VĂN-NGOC
Directeur de la maison Chiên-nam-Viện.
56, Rue Vassoigne, Saigon
Téléphone : 555.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 19 Octobre 1926.

GIÁ BẠC

	19 10	18 10
Nhà-nước	17 F 00	17 F. 00
Ngân hàng Đông-pháp	16 60	17 00
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine	16 60	17 00
Hongkong Shanghai.		
Chartered Bank	16 60	17 00

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà-máy Cholon bao lấy trên giá 100 kilos

Vinhlong	7 40 à 7 50
Gocong	7 55 à 7 65
Bai-xau	7 50 à 7 60
Bacliêu	7 60 à 7 70
Sadec	7 20 à 7 30
Cairang	7 40 à 7 50
Namvieu Gạo trắng	7 10 à 6 20
Gạo đỏ	6 35 à 6 45
Giá thường	7 44 à 7 54

đàm nghĩ-nghị làm sao, nên đến khóc lóc với ông cầu xin tha nó, vì nó còn nhỏ dại. Làm có bởi cũng không biết tính sao, phải bắt cậu Quoi ta ra khỏi bót.

MỘT CUỘC VÌ BẠI VỀ ĐIỀU NGHĨA

THỨ BẢY 23 OCTOBRE 1926
lúc 9 giờ tối

TẠI SÂN ĐUA XE (AU PARC DES SPORTS)

Cuộc đấu võ rất kịch-liệt của bàn hội Annam tế-cấu dân miền Bắc bị lụt với hội F. C. S. A. *tổ chức. Có dạ nhạc binh Cô quan Thống binh* Ducarre *tọa chứng.*

HIỆP THỨ NHỨT
3 HỒI
Kid Moustique *đấu với* **Kid Terrible**
Cochinchinois — Cochinchinois

HIỆP THỨ NHÌ
4 HỒI
Tran-Thinh *đấu với* **Kid Thomas**
Tonkinois — Cochinchinois

HIỆP THỨ BA
6 HỒI
Matrot *đấu với* **Mératti**
Dijonnais — Nicois

HIỆP THỨ TƯ
6 HỒI
Farges *đấu với* **Cricri**
Marseillais — Cochinchinois

HIỆP THỨ NĂM
6 HỒI
Trojoni *đấu với* **Berger**
Corse — Parisien

Có hai hiệp đấu theo điệu nghệ võ Annam, có một hiệp võ sĩ Diop
Amadou *đấu với võ sĩ* **Lafleur**

HIỆP THỨ SÁU
4 HỒI
Seaucour *đấu với* **Du**
Malais — Cochinchinois

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Chị đầu bếp gian hùng

Mới rồi quan Biện-lý có làm án-kết về tử tranh của M. G... ở tại đăng Lareynière số 123, rằng bị chị đầu-bếp tên Nguyễn-thị-Nghĩa, 42 tuổi, gốc ở tại làng Binh-chiểu (Thudaumot) nóc hết một số bạc là 2:30 và đoạt luôn 100 đồng bạc mượn trước.

Thật chị đầu-bếp này siêu-phàng quá, mà rồi đây thoát khỏi luật hình hay không? Không đâu! chẳng kịp thời chạy cũng bị chúng bắt bỏ khám bấy giờ.

∴

Con bò của ai ?

Vừa rồi có một con bò rừa ai không rõ, đi thất-thơ ngoài đường Bá-Albert 1er, nên đã bị bắt bỏ vào phủ-đe rồi.

Vậy thì bò của ai đi lạc đó, nên đến chuộc lại đắc về đi, rồi ráng giữ đừng có bỏ hớ hẩu như thế nữa mà bao su đa.

∴

Bồi phá bồi

Phạm-văn-Banh, 18 tuổi, làm bồi song hiện nay không có ở cho chủ nào cả, nhà chàng ta ở tại đường Pierre Flandin. Trong thế vì không có chỗ làm nên túng tiền xài, đành phải giở tài làm quấy mới bữa rồi, đây chàng ta tỏ mở làm sao đó không rõ, mà lấm được cái xe máy hiệu « Dainty » giá đáng 35 đồng bạc của Nguyễn-văn-Lợi, vẫn là bạn đồng-nghiệp với chàng ta, cũng làm bồi, tại đường Catinat số 71.

Mà ngỡ rằng lấm được vậy rồi đem bán mất bán rẻ gì được đặng xài, chẳng dè lây-quây bị chúng sắm ốc giải tòa. Thiệt tệ quá! Thà phá của ai dầu bị cũng đành, cá nhơ nhớ bạn đồng-nghiệp mà nỗ lòng khuấy phá chớ!

CUỘC NGHĨA QUYÊN
cứu giúp dân miền Bắc bị lụt

Từ nay, Bổn-báo mở mục này để đăng tên những vị hảo tâm vì nghĩa quyên tiền lẻ cấp dân bị thủy-tai Bắc-kỳ.

Số bạc quyên cũ... ... ... 2103 $ 16

Xe-kiến xe-kéo đấu tài

Hồi 9 giờ rưỡi sớm mai bữa rồi, vừa khi cái xe-kiến số 137 của Nguyễn-văn-Tang, ở làng Tân-thuận-đông (Gia-định) do nơi tên Nguyễn-văn-Ngọc ở tại nhà chú, chạm cương cho chạy tới đường Jean-Dupuis, thình lình gặp phải xe-kéo số 2916 của Đỗ-như-Liên ở đường d'Espagne số 91, tên Phạm-văn-Huế kéo. Hai đàng vừa gặp nhau, chẳng rõ ai gây hơn rày thua, tranh tài tranh sức sao đó mà đoán hai bên bèn xáp lại đấu chơi. Chẳng dè xe-kéo yếu sức nên phải vẹo bánh xe bên trái. Nhưng khá là không có hại mang người nào. Còn đấu tài đấu sức nữa thôi!

∴

Sốp pha!

Sở tuần-cảnh vừa rồi có bắt phạt được ở sinh sốp-pha vì cầm xe sai luật định. Hiện nay đã làm tờ phúc lên tòa. Rằng mà phạt mấy sinh sốp-pha cho lắm; họa may thứ coi có bớt được tai-nạn chút nào chăng.

∴

Đi lạc chốn nào?

Nguyễn-văn-Cho, làm nghề kéo xe-kéo, nhà ở đường Colonel Grimaud, vừa rồi có đến bót cớ rằng thằng nhỏ của vừa 8 tuổi, chẳng rõ nghe lời bạn bè đi chơi đâu lạc mất.

Thằng nhỏ nầy tên Nguyễn-văn-Phải kêu là Cô, tác trung-trung, ốm ốm, bận quần vải đen áo vải đen, tóc hớt trọc và có đội cái nón bằng bố màu vàng dợt.

Đó, hình-trạng của thằng nhỏ ấy như thế vậy ai có thấy nó lạc đâu xin chỉ giùm cho chú nầy làm nghĩa.

Nên để ý

Mới đặng tin M. François SỰ ở Chợ-cũ Saigon cho hay rằng ông định trong vòng tháng Octobre nầy sẽ bán hạ giá hột xoàn của ông; cho nên rẻ lắm, vậy-tường đồng bang ta nên thừa dịp đã giúp người mình mà lại được của rẻ cũng là chỗ đáng tin cậy hơn các nơi.

KIỂU ĐÈN THÁP BẰNG DẦU HỎI (Pétrole)

Lanterne « COLON »

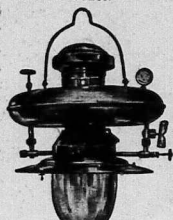
H. M 500 B.

Bec EUGEOS

CÁC THỨ ĐÈN BIỆN ĐÈN LÒA

Thắp dầu lửa, dầu sáng, các món phụ tùng theo đèn lòa: măn-sông, ống khói, chụp v. v.., bán sỉ và bán lẻ tại cửa hàng

TRẦN-QUANG-NGHIỆM
Số 200 đường Espagne, Saigon — Dây thép nói số 465.

Đèn điện. — *Giấy, bóng và đủ các đồ phụ tùng làm đèn Đèn treo, đèn gắn vách, nhiều kiểu lạ (Lustres et appliques fantaisies). Đèn để bàn, chụp hàng màu thật đẹp, giá thật rẻ. Quạt máy để bàn nhỏ, lớn, hơi continu và alternatif.*

∴

Đèn dầu lửa. — *Thứ thắp mãn-sông treo trong nhà, trảng hát, sân lúa, đường đi, hiệu « LANTERNE COLON » sức sáng 300 bạch lạp, hiệu « H. M. » 500 bạch lạp.*

Đèn ba giây treo, thắp họng Huê-kỳ chụp sành trắng có lụi cườm đỉ màu và thứ không lụi, giá từ 15$00 tới 20$00.

Đèn để bàn họng số: 8 10 12-14, bình dầu chai, xanh, đỏ (verre couleur) và thủy-tinh có vẻ bông (cristal décoré), chưng ni kèn và đã giữ có nhiều hạng cao thấp.

Đèn chưng đá thiệt, xanh và trắng (Onyx) có nhiều hạng cao thấp từ 15 tới 30 c/m, giá từ 5$00 tới 25$00. Có chụp (Tulipe) để theo đèn bàn riêng.

Họng mãn-sông hiệu « EUGEOS » thắp dầu hỏi số 14, tra vô được nhiều thứ đèn khác, thắp rất dễ và rất tiện.

∴

Đèn dầu sáng. — *Hiệu « WIZARD » thứ treo và để bàn, xài lâu không hay hư nghẹt, sức sáng từ 300 tới 1.000 bạch lạp.*

Hiệu « AUTOLUX » thứ có lụi cườm giá mắc rẻ tùy theo cườm tốt xấu từ 16$00 tới 25$00. Thứ thiệt lớn giá 30$00, vòng theo lụi có diễn hàng màu. Thứ treo nhỏ trơn không lụi giá 8$00. Thứ gắn vô vách 7$50.

Hiệu: « TITO LANDI » treo trong treo ngoài gắn vách và để bàn, có họng 40-100 120 bougies bán riêng.

Hiệu « LILOR » treo và gắn vách, mãn-sông trở xuống bình dầu để dưới đất, có giấy chuyền dầu bán riêng.

Các thứ đèn mãn-sông mua xong, tiệm tôi sẵn thứ chỉ cách thắp, còn ở xa mua, thì có cách đốt gởi theo.

Có sẵn đồ phụ tùng để thay sửa khi đèn hư nghẹt và có thợ thiện nghệ về việc đèn.

Có Catalogue chỉ rõ các thứ đèn. Muốn mua về bán lại hãy viết thơ hỏi giá riêng.

May chạy dưới nước
HIỆU: L. L
5 7 và 10 MÃ-LỰC

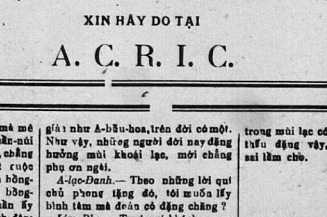

KIỂU RIÊNG
ĐỂ CHO
TAM BẢN
CHẠY MÁY

Sức mạnh hơn hết và Giá rẻ hơn hết

XIN HÃY DO TẠI
133, Bd Charner — A. C. R. I. C. — Saigon

Feuilleton n° 334 — *Du 19 Oct. 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHỨ

HỒI THỨ X

Nước I-ta-li — Lim-pha bạn-biển

Lim-Pha.— À há, nếu qui khách có nghe thì có biết. Xưa Thần-núi ấy — trước vẫn là người chi? — mà khi vẽ chim cứ hoè-lãnh-viên mà ở rồi, tự xưng là Thần-núi. Vì lại cái huê viên ấy, tích còn rot để, vốn là vườn của Se-Bạch chơn nhơn lập ra, trồng những ly hoa thoại thảo, cết những đền đài lầu các, gom ra phong cảnh nguy-nga: khi Thần ấy đến mà chim cứ rồi, mới mời hết thảy những hào-kiệt anh-hùng tới mà dự tiệc đặng có mua lòng lâm vì-kiến. Trước khi bày tiệc ấy, Thần-núi lập tâm, dùng là-thuốc mà bỏ vô đồ ăn, làm cho nội tiệc ai nấy ăn-nhậm mê-mang tăng-tịch. Trong cơn mê-mẩu ấy kẻ thì thấy mình lạc bước về Đào-Nguyên động, người thì vào thềm quế cung trăng; vui chơi đêm trăng với Á-Hằng, cười cợt cảnh thân cảng ngọc-nữ. Âu những quả đào-tiên đã-dưỡi, người những mùi hoa-lạ nồng đưa; lạc bước tới rồi ai cũng chẳng muốn về; vẽ rồi chẳng phúc nào quên nhớ. Mới tưởng cho cái cảnh lạ ấy là cảnh thật mãi thôi, và so ước có ngày tới nữa. Người mà có cái hi vọng ấy hà chẳng phơi gan trải mật tùng Thần-núi cho đặng lòng người yêu vọng sao? Người sa đắm cái phong cảnh nguy-nga ấy hà chẳng dám tận kỳ trong cùng Thần-núi đặng có một mai đi rồi tìn-dìu nơi cỏi tho ấy sao? Vì việc nên những anh-hùng hào-kiệt, triệt giáo, chơn nhơn đều dâu, nghe danh tới đâu, nhiều lắm. Mà tay nào tay nấy cũng đều kinh phục Thần-núi, trải một tiếng thành; một lời của Thần-núi phán ra, còn ai dám dân-dà không ở nhứt lịnh; xét kỹ chi lịnh của Thần-núi coi nghiêm chẳng kêu gì lời phán-đoán của Đức Chúa-Trời vậy. Dầu lịnh sai đi giáp vòng vô-trụ, trải khắp giang-hồ mà tìm kẻ thù, giết người hận đi nữa, cũng không ai dám vâng. Vì biết đi tới chốn hiểm nguy, đem mình vào tử địa đi nữa, chốn thác cũng chẳng từ, coi mạng nhẹ tợ lông, miễn đặng vừa lòng Thần-núi; vì vì-kiến của Thần-núi, nha-trảo của Thần-núi đều bị ăn là-thuốc ấy mà mê mẩu, cứ tưởng mình phò Thần-núi đây, sanh vì tướng tử vì thần, chẳng may có thác, bất quá là một cuộc dương cựu âm hồi, phế cảnh hồng-trần, trở về chốn thiên-thai bồng-đảo mà thôi chớ. Là thuốc thần ấy là là làm ra mức đãi qui khách đây; là là của Thần-núi để dùng mà đãi nha-trảo mấy ngàn năm trước đó.

A-lạc-Banh.— Nếu vậy là-thuốc thần ấy có phải là là Cầu-xa không? Nếu quả vậy, thì là nầy tôi có biết, có nghe.

Lim-Pha.— Phải đó! Vậy thì qui khách đã nói trúng tên rồi. Thật thì là ấy là là Cầu-xa; song là Cầu-xa mà qui hơn hết trong xứ A-lec-san là Cầu-xa hiệu A-bữu-hoa, không hiệu nào sánh kịp. Đành cho A-bữu-hoa là tay điệu toán thần cơ, nếu cết lấu đài mà thử, một người tiên giả như A-bữu-hoa, trên đời có một. Như vậy, những người đời nay đặng hưởng mùi khoái lạc, mới chẳng phụ ơn ngài.

A-lạc-Banh.— Theo những lời qui chủ phong tặng đó, tôi muốn lấy bình tâm mà đoán có đặng chăng?

Lim-Pha.— Tự ý qui khách; song tớ có lời khuyên trước, qui khách chớ vội đoán mà lầm. Qui khách phải biết cuộc đời, có vui có buồn, có mặn có lạc; chớ thấy buồn mà ngã lòng, chớ thấy lạc mà năng chí. Muốn đoán cho khỏi sai lầm phải nếm trải cho biết mùi rồi sẽ. Con Tạo chẳng chung đựng cảnh vui cho thiên-hạ, mà cũng chẳng riêng lập cảnh buồn cho ai; theo lời tớ nói, đời có vui có buồn có mặn có lạc. Phải nếm cho biết trong cái vui cái buồn, trong cái buồn có cái vui; cũng như trong mùi mặn có lạc, trong mùi lạc có mặn; qui khách rồ thấu đặng vậy, đoán mới là khỏi e sai lầm chớ.

(*Mai tiếp*)

Trong lúc mình

CÒN NGÀY GIỜ

Nếu mình có chí tử tâm lo đến tinh thần là sống mà lụy mình.

Vì hơi sự trăng kiến của mình hết thì mình phải yếu đuối. Ấy là rất sự mạnh khoẻ cái buổi xuân xanh nó trốn lánh ta. Mình không thể nào chịu được, nếu mình còn trẻ mà xem tướng mạo đã già!

MỖI NGÀY TỐN CHỪNG MỘT PHÚT ĐỒNG HỒ CHỚ KHÔNG HƠN

Muốn cho được trăng kiến lự mà tôn có bấy nhiêu ngày giờ đó thì có ngày là gì đâu! Hãy khỉ sự uống thứ thuốc thần hiệu nầy hôm nay đi, tánh nó vẫn hiền mà lại còn hướn sức lại buổi thanh niên, cho vui ngộ trong lúc sanh tiền mới lại:

THUỐC

FLOGALINE

Bò gân cốt. — *Làm ra bằng viên với nhựa chất của loài thảo mộc và thần của thú vật, chạy nhanh bổ gân cốt suy vị và làm cho từ chi yếu đuối trở mạnh như trước).*

Có trữ bán tại: PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE, *rước nhà hà Saigon.*

VOUS POUVEZ GAGNER

UN MILLION

500.000, 200.000 ou 100.000 Francs en achetant une obligation

CRÉDIT NATIONAL 1920

Prochain tirage au sort: 1 lot de Un million, 1 lot de 500.000 francs, 2 lots de 200.000 francs, 3 lots de 100.000 francs, 6 lots de 50.000 francs

Coût pour les 5 tirages: 20 millions de francs de lots pour un Lion gagnant après chaque tirage.

Les chances de gagner sont donc considérables.

Pour participer, veuillez adresser 20 francs au Directeur de la

BANQUE NOUVELLE

4, Rue Paglia, MARSEILLE (France)

Hỏi người Việt-Nam!

Ta nên dùng trà Việt-Nam.

Vì { Ta giòng. Ta ướp. Ta bán.

ICH-PHONG

HANOI. — 20 rue des Chapeaux 20. — HANOI

Catalogue franco sur demande

TRÁNH BỊNH ÂU-TÀ (THIÊN-THỜI)

Có một thứ thuốc thần hiệu:
ELIXIR ANTICHOLÉRIQUE DU Dr. HOLBÉ
Chẳng trả sẽi mà trị được bịnh ÂU-TÀ
Giá mỗi ve. . . . . 0 $ 50
Trữ bán tại nhà thuốc ông L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

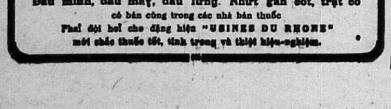

THUỐC HIỆU ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"

là thuốc để uống trừ những bịnh:
Nóng lạnh, nổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật cơ
có bán công trong các nhà bán thuốc
Phải đột hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới thác thuốc tốt, tinh trọng và thiệt hiệu-nghiệm.

KÍNH CÁO

Kể từ Tân-Niên là ngày 19 8 tháng Chạp nhơn Ông Jules Thomson đã dời ba mươi qua đường Bà Đàng-Đế-Phương số 138 kế bên đồng hồng hai; bổn hiệu ông cũng mỗi ngày đều và bán sỉ bán lẻ hàng tơ lụa Thương-hải, nhưng từ chang đặt đầu rút và thêm nhiều khác mẫu, giếp đóng quí phương nhơn nhã lẻ coi, mua nhơn, gì ý tin chi, xin niêm cho đặt thì bổn sau bán sỉ tuốc giá nhà nước định).

Hiện tại của Tân-Lợi, nhằm hiệu Lục-tỉnh rồng là hàng ở trắng lụa thứ tốt, tơ cho thơ Bến-tre nhuộm đen, không ở khắc nhau.

May đi có tiếng đã lâu, nhờ có thường quen thợ Huế cắt may khéo lại may mau; tại có, qui bà ở châu thành đều biết.

Mũ có đủ các đồ nhuộm. Ai có giao áo trắng, áo, khăn đồi đầu, đồ nhuộm xưa, hay là màu cũ phải muốn nhuộm lại xin kể đến, bổn hiệu cũng lãnh.

Bổn hiệu mới chế tạo các thứ bánh bò (biscuits), gồm Bánh kiêm-Thời, vô tập thiếc huê mỹ, nhãn hiệu Đồng-Tiền.

Các thứ bánh nầy cả thảy đều làm tinh biết bằng bột lúa mạch thương hảo, bỏ anh nhân (Amandes), bột dừa, gia vị sucre, chocolat và vanili ne, thơm ngon nếm tới đều cho là ngon, nên nhiều người đã có mua mà đi ha tân gẫm mới và dùng trong tiệc rượu.

Bánh kiêm-Thời và giếp đóng quí phương ấy gì bổn hiệu và các nơi rủ, bánh thì bán 0$65 một hộp, giếp 0$50 hay là 0$35 một đôi tùy theo lớn nhỏ.

Mấy nhà thương nhơn sĩ bánh nầy và đến đó mà bán lại thì nhờ hoa hồng giếp nầy một mình bổn hiệu chuyên nhơn đi đây).

Kính đồng bang đem tình cố cảm nghĩa hàng chẳng giúp người bán sỉ mở mang các thương. Nói chi mình gần mười lăm năm nay, bởi bổn hiệu bán chơn thật nên đồng nhơn thương tưởng mới được bền vững.

Bánh kiêm thời thì chelon nơi hồn đu, đường Bd Tổng-đốc Phương số 138

Tại Saigon:

M. Nguyễn-văn-Trân, đường Bd số 91.
M. Nguyễn-văn-Bâu, đường Espagne số 129.
Mme Ngô-ẩn-tử-Kinh, mặt chợ Saigon số 30
Hiệu Bách-nguyên, đường Lagrandière số 278

Tại Bắc-hộ:

Tại tranh xe lửa Đề-sa, Hanoi-hiệu M. Pham-văn-Thiều Commerçant Phố-Lâu Hiệu Bảo-tại đường Giadinh Hiệu Hiệp-Thạnh gần chợ Bến-thành.

Tân Lợi
đốn kính

LỜI CẢM TẠ

Kính cùng quí ông quí bà:

Từ ngày tôi ra buôn bán đến nay cũng đặng mười lăm năm dư, tôi cũng nhờ ơn quí khách trong lục châu thương tưởng đến tôi cho nên đường thương mãi của tôi ngày nay mới đặng phát đạt dồi dào luôn. Nay tôi mới mở thêm một cái ANNEXE tại đường Sabourain, nơi căn phố lầu và đặng mướn lấy lẻ cho phòng thượng hạng rất sạch sẽ và mới mẻ lắm. Tôi cũng có chỗ để xe hơi nữa chứ tiện bề quí khách.

Còn gì nữa hàng CỬU LONG GIANG thì thường ngày đổi mới và lạ luôn và kể từ ngày nay tôi bán rượu cùng đồ ăn hạ giá rẻ hơn cả chỗ.

Kính mời quí ông quí bà có dự đi Saigon xin nghĩ tính đặng chẳng ghé lại phòng tôi mà nghỉ ngơi trước giúp nhau cho mau lắn bộ.

Xin đồng bang chiếu cố.

Mạy kính cẩn
NGUYỄN-PHONG-CANH
Propriétaire de Cửu-long Giang
Téléphone n. 153

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

NÌ ĐEN MỎNG MỚI LẠI

1- Bán nì tốt có danh, ấy là hiệu NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN mà vì cuộc tài chánh bên Pháp lên xuống phi thường, hàng hóa khó mua, làm cho trốt 2 tháng nay bổn-hiệu thiếu nì bán.

Qui-khách đã in trí rằng bổn-hiệu bán nì tốt mà giá rẻ hơn hết, cho nên viết thư mua hoặc đến mua rất nhiều trong khi nì hết. Nay đã có nì qua, nên có mấy hàng kính thưa qui khách biết.

Nì mỏng đen bề khổ 0m70, mỗi thước giá: 2$75, (một áo dài 3m30 giá: 9$07) Nì đen dày may đồ Tây bề khổ 1m40 giá mỗi thước 6$50.

2- Máy hát hiệu Perfectaphone và hiệu Huê-kỳ có lại rất nhiều giá 22$ và 45$ một cái. Dĩa hát Victor Văn-hi Ban cũng mới có rất nhiều dĩa hay, như xử án Bằng qui Phi, Lưu-Khánh bị bắt, Phi-Long văn vân. .

3- Nón nỉ hiệu Mossant là thứ nón tốt nhứt, dùng lâu đến hai ba năm coi cũng như khi mới mua, bổn-hiệu có trữ rất nhiều, giá từ 8$ sắp lên.

4- Xuyến và Lành nhuộm đen tại Bentré, mước đen như huyền; bảo lành bận đến rách không tróc. Xin qui khách nhớ đến bổn hiệu khi muốn mua Xuyến và Lành.

MAGASIN:

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

48-50 — *Place Gambetta et 42, rue Catinat.* — Saigon

RÂU DÊ.

Đây là câu chuyện trong buổi hát

Một chú hề bước ra sân khấu, đầu tóc cạo gút-quốc, mặt bôi lọ tèm-lem, làm cho ai vừa trông thấy cũng khó mà nhịn cười cho đặng. Còn một đều khêu cười hơn nữa, là cái bộ râu của chú hề: râu hai chòm, cứng, rậm lại đài, có thể ngo-ngoe, chỉ-trỏ như râu loài dê. Nhơn râu ấy, hề mới diễu như vầy:

« Tả hồi đây thật-thà lắm chớ: ở trong xóm làng không có ai mà ghét được tôi; nhưng trời xanh tôi có cái bộ râu nầy thật lấy làm khó chịu. Tôi đã nói tôi thật-thà thì có bao giờ mà tôi dê ở đâu, ngồi cái hàm râu tôi đây (vuốt râu) sao nó hay cho: đàn-bà con gái quá! Hèm, nghĩ vì nó làm cho người ta chưởi tôi đã bộn, tôi toan cạo phức rảnh coi. Mà lo làm sao! tôi vừa để dao kề bên, thì đã nhứt nhối đau cả đầu cả sọ vậy lận. Tôi buồn hết sức, muốn lự vẫn mà theo ông thầy bói cho rồi, ngặt cái phần của tôi là phần không đặt. Vì sao? Mới mình tôi mà mót cái nợ, chán bà con ông ta, tôi có dễ gì mà chết. Chẳng tôi mới tính thôi thì cứ tránh miễn thành thị, mà yên phận thôn quê, rủi gặp phụ-nữ thì phải tránh cho xa, họa may khỏi nhu!

« Dè đâu hôm qua nầy, bởi vợ tôi bề bầu, tôi phải thế phiên đi chợ. Tôi ực chẳng đã phải đi ra lộ cái, đứng chờ coi có ai đặng gọi mua đồ giùm. Thời may, gặp bạn quen tôi trao tiền cần dặn đủ điều, rồi ngồi dựa lề đường mà chờ đón.

Mãng lo dòm ngóng phía trước chẳng để phía sau có hai cô con gái đang sau. Chừng nghe tiếng họ, tôi ngoảnh mặc lại coi, thì hai chàm râu tôi nó nhẹ hai cô ấy mà chỉ! (Nói tới đây, râu hề bèn chỉ ngay ra trước). Hai cô mắc cỡ, mắn: « Ủa chú nầy làm ai xấu quá vậy. Thấy đàn-bà con gái thì trân-trối đứng nhìn, nhìn cho đến bộ râu dãnh ngược! » Hai cô mắn tôi vậy rồi tránh nép vào lề đường. Cặp râu tôi nó lại đồng chỉ qua một bên ấy nữa! (Râu hề lúc nầy lại xây qua bên tay trái cả). Hai cô thấy sự trêu, mới chạy qua bên kia đường hề coi, thì cặp râu bất-nhơn của tôi lại xây qua phía đó! (Râu bên đối-đường sang tay mặt). Hai cô thấy vậy ưng bất tức cười, nhưng lại muốn hỏi nữa coi mới chạ một người đứng một bên; râu tôi bây giờ lại lẻ hai ra; cô nào cũng bị nó chỉ. (Râu lúc ấy lại vẹt ngọn về ba bên).

Hề nói đến đây ai cũng rộ cười.

Cho rằng hề diễu vậy cũng là hay; nầy bác dễ nghe khi-tiếu nói Ước hồi ông Hóa-công các-cớ khiến cho thằng kẻ ham đều nhục dục, toàn có râu như của hề nói trên nầy, để diễu-cợt thói dê ra ngoài, thì thuần phong mỹ tục cả nước nhỏ không đến lũi suy đồi, mà thành thoản chẳng là gì được thấy ở các nhà ga, và các đầu đầu, trên xe, dưới thoàn một vài cậu hề có râu ác-nghiệt như thế ấy ưng lấy làm vui!

Chắc chừng đó lại có làm ngài gỏi bên Tây mua thuốc dép latoire (thuốc xức cho rụng) mà dùng lắm vậy!

XIN SỬA LẠI.

Hài Hài đàm cha nào con nầy mà không cưng, vừa đăng rồi đây của M. X. X. chớ không T. X. — Xin chớ lầm.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VÌNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (65 Tây), trắng và đủ màu gồi nhuộm bền Pháp-quốc, nên mua rất tươi, đầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lực-soan lang-chủ, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thương hạng, thiết trắng, dệt rộng bằng tơ Thương-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trổ không đỏ lòng), khổ 1m40-thấp (0$90 mét quần.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trổ không đỏ lòng) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên lắc hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng bang ta đáng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiền nghĩa nhi lấy lợi.

Vì muốn tri danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất cầu là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin bậy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi xấu thế nào, thì mới tin chắc tôi rao nầy không phải là lời chuốt nghệt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VÌNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

Sông lâu nhờ rượu

(Langoulée grâce à une liqueur)

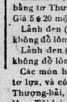

Hiệu bảy giờ hiệu nước Huê-kỳ có một vị điền chủ đã gần 95 tuổi mà bột con sức lực mạnh mẽ như người đi tuổi, đi đứng chắc lắc, ăn mặc sắc sảnh, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyên.

Ngày nọ có mấy người đi thăm hỏi, bạc tuổi cao mà còn sức lực không phai hơn thế? Ông già đáp lại rằng: Cả cái là đã mà hết, cả đời thì trước khi ăn cơm hay uống rượu mới ly nhỏ rượu Quina Gentiane hiệu Manil đã mấy năm trước nhà bà tôi.

Người khách nghe nói những gì lòng, muốn một việc trường thọ như ông, liền về nhà mà tìm đến mua đặng thử rượu Quina Gentiane mà đúng mấy bữa. Thiên hạ nghe nói đồng sẽ-ẩy thạnh vượng, bèn đồng nhau đến rước ông đem về mà uống để phòng nhau.

Các thứ dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại được. Liệt vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** *đều có bán thứ dầu hỏi nầy*

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 4. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Đông-bang! Xin mở lòng nhân giúp dân Bắc-kỳ bị lụt

Dầu hỏi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hỏi hiệu: Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thấp ít hao, đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** *đều có bán thứ dầu hỏi nầy*

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 4. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mở thể thao trước khi tập điền những miếng quốn mệt nhọc họ hay dùng thứ rượu chác hiệu «FRIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị diệu dàng để uống, giá chất rượu lại hiện làm cho bổ kiện, giống gân cốt, giúp tiếp sức mạnh thiết là một thứ rượu đại nhiều ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng JOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saigon, có thử chai sẵn và có thử trong thùng còn nguyên.

HÒA MỘT CHAI NHỎ

Vì Quintonine với một lít rượu chác đồ thì qui-vị sẽ có một lít rượu bổ rất hay uống vào đặng bổ khí huyết, gân cốt.

Giá một chai nhỏ.... 0$50

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú bằng có cái máy chụp-hình. Ấy là cách chơi có lý-thú tinh-thần.

Hiệu KHÁNH-KÝ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để hiến các quí-khách; ngài nào mua, bản-hiệu xin hiến đủ kiểu, giấy, thuốc và chỉ dẫn trường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách dán, cách sưu-tập, cách giữ gìn, chỉ trong mươi bữa thời biết tường tận.

Grand Cinema du Centre

105. — Rue de Paris
CHOLON

戲院影光中岸堤

Có bán và cho mướn phim ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỮ NHIỀU BỐNG TUỒNG *hay tuyệt-diệu*

Ai muốn mua hay là mướn để hay là xin mời đến thương nghị.

Sẽ tính giá rẻ

Muốn bán

Một cái xe hơi bảy chỗ ngồi, 6 cylindres, 16 chevaux sửa lại mới.

GIÁ RẺ:

Vị nào muốn mua xin viết thơ hay là đến thương nghị với bổn báo.

ĐÈN *khi vẻ đồ phụ tùng đèn khí mới xông hiệu « WIZARD đầu tiên, đừng theo các kiểu*

Bán sỉ và bán lẻ tại cửa hàng TRẦN-QUANG-NGHIỆM.
100 Rue d'Espagne Saigon

Giờ tắm hầu kề. Bê lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoàn bươm lước ngoài khơ

NGƯ ÔNG KẾ BẢI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

ở Saigon nhà bài tây, Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

Kiểu xe trơn 10 má-lực

HIỆU:

CITROËN

TOÀN BẰNG THÉP. — CÓ THÂN Ở BÁNH XE TRƯỚC

THẬT RẤT TIỆN DÙNG VÀ LẤY LÀM TIẾT KIỆM

Có đủ đồ phụ tùng: Nào nhịp đề cho sự chạy được êm ái, đồng hồ xem giờ, công-tơ xem mã-lực, hai cái kèn nhận hơi, có thùng đề đựng đồ phụ tùng vật và thùng truyền hơi gắn nơi bàn đạp, vân vân....

Thiệt giá rất rẻ: **1.600 $ 00**

CÓ BÁN TẠI HÃNG XE HƠI BAINIER ĐÔNG-PHÁP

AUTO-HALL, Saigon

là nơi làm Đại-lý cho toàn cả miền Đông-pháp

Bột ăn **PHOSPHATINE FALIERES** danh tiếng lâu nay, bán gần đầy trong hộp thiết hàng chỉ khít kính lắm.

Có mua nhộng cho được bột **PHOSPHATINE FALIERES** dùng bổ tinh thần, tính phô cho nít mất sữa, người lớn đau huyết, đàn già hà ga liệt nhược, cùng là kẻ có đau ốm mới mạnh.

Có trữ bán nơng hết — Tại chỗ thì ở Paris, 55 đường La Vanherie.

N. C. Paris, H. 325.

TUỒNG HÁT CẢI-LƯƠNG

Si-long Bội-ước

của M. Trinh-thiên-Tư mới xuất bản

Bất luận già trẻ, trai gái đều nên xem, vì có đủ tình nghĩa, hiếu đễ, trung tình tiết-liệc, liêm sỉ vân vân.... Nếu muốn biết gương đàng đề và lời lẽ thanh-bai, thì nên mua 1 cuốn xem cho rốt tuồng sẽ rõ và ắt phải cảm tình.

Tuồng nầy dầy 60 trương, phân 8 màn, có 53 bài ca, ba bài thi và nhiều đoạn thân hoặn.

Giấy rất dầy và lãng mước, chữ rõ ràng, in tại **Imprimerie Nguyễn-văn-Của Saigon.**

Có đề bán tại các nhà in trong Nam ngoài Bắc và khắp Lục-tỉnh.

Ai mua sỉ sẽ tính huê hồng nhiều.

Gởi thơ cho:
M. TRỊNH-THIÊN-TƯ,
chargé de l'Ecole de Phong-lạc (Bacliev)
đăng thương nghị trước.

(It lâu sẽ xuất bản tuồng « Vương-Sô Phối-Hiệp».)

PHỐ CÁO CHO CHÚNG SANH

Đồng-bào tường tri

Kể từ Trời Đất mở mang đến giờ, đã lâu đời, phong đi tục điêu, đạo người dời đổi, dữ nhiều lành ít. Nay đến bội Tam-kỳ phổ-độ, Phật Tổ giáng cơ, Ngọc-hoàng ban thế, dạy người bỏ dữ làm lành, lo đường đạo-đức, cho tai qua nạn hết, tránh khỏi thiên tai, đặng cho nhơn loại trở nên thái bình, an cư lạc nghiệp. Khá khuyên chúng sanh mau kiếp hồi đầu lo đường tu niệm.

Có tờ Phổ-Cáo nguyên bổn và Kinh Nhơn-Quả, ai có muốn xin thì do nơi M. Nguyễn-văn-Kết, Thông-phán, Trạng-sư Gonon, 10 đường Taberd Saigon, thì sẵn lòng gởi cho không.

Cáp bội-tinh cho những tù vượt ngục

Thượng, Hạ nghị-viện bên Pháp mới quyết định ưng chuẩn bản nghị-án cấp bội tinh cho những tù vượt ngục...

Bạn độc giả chớ lấy làm lạ, hãy xin xem lời trình của ông nghị Paul Pelisse là người khởi thảo ra bản nghị-án ấy như sau nầy:

« *Trong hồi đại chiến vừa rồi, những người bị bắt làm tù binh mà vượt ngục về được nước nhà, toàn là các tay anh hùng cả. Cái số anh hùng ấy, hiện nay nước Pháp có đến 16.000 người, thế nhưng còn cái số nộp mạng trước viên đạn vô tình của bọn lính canh ngục, biết là bao nhiêu. Vậy cần phải đặt ra một thứ bội tinh để đền công cho những bậc anh hùng ấy.* »

Bản nghị án ấy trình lên, nghị-viện tranh biện kịch liệt lắm, mãi gần đây mới ưng chuẩn thi hành. Trong đạo sắc lịnh của quan Thống lĩnh định về việc ấy có nói:

« *Nay đặt một thứ bội linh gọi là « bội-tinh vượt ngục » để kỷ công cho những người tù binh đã vượt ngục trong hồi đại chiến vừa rồi. Lại trong các trận đánh khác.*

Những người ấy khi lãnh được « bội-tinh vượt ngục » lại còn được thêm giấy tưởng lục, vì nếu là lính trong hồi đại chiến thì được thêm « đại chiến thập tự bội tinh », nếu là lính đánh ở các nơi khác thì được thêm các thứ thập tự bội tinh khác nữa. Tế như cái giấy tưởng lục cấp ngay khi mới vượt ngục về thì phải giao lại.

Những nhân dân ở hạt Á-tân, Tô-liên, mà hồi chiến tranh trốn về đất Pháp, những « nhân dân bị quân Đức bắt các mà trốn về được, những nhân dân các miền phải quân Đức chiếm cứ mà chạy về với các quan tính Pháp, đều có thể cấp cho thứ bội tinh nầy.

Những người dân hoặc người lính nào vượt ngục ra mà chẳng may phải lính canh ngục bắn chết đều truy tăng cho thứ bội tinh nầy và các hạng vợ thứ bội tinh nầy như trên đã nói.

Lại còn những lính vượt ngục về từ đời vua Nã-phá-Luân đệ tam, đánh nhau với nước Đức cũng cấp cho thứ « bội tinh » ấy cả. Hình bội tinh đây thế nào, cuống bội tinh làm sao, đều có sắc lịnh định rõ để các quan binh bộ lũng trưởng, cùng thủy quân lũng trưởng theo đó mà thi hành.

Việt xét đơn cấp phát thứ bội tinh nầy thì giao cho một bội đồng xét riêng, hội đồng ấy có các đại biểu của mấy bộ Lục quan, Hải quân, Nội vụ, thuộc địa, trợ cấp và hai người đại biểu cho những lính vượt ngục nữa. Tuy vậy, những kẻ nào sau khi vượt ngục mà lại phải tù vì phạm hình luật, thì không được cấp thứ « bội tinh » ấy.

Thế mà biết cái câu « tam thập lực kỉ, đào vi thượng sách » là câu nói không ngoa, vì nếu không phải thượng sách thì sao kẻ dùng cái sách ấy lại được là anh hùng nhỉ!

Thế nhưng đây là nói về các tù vượt ngục trong hồi chiến tranh kia, chớ các ông ngồi tù vì dụ như ở trong hòa-lò thì chẳng nên tưởng lầm, mà chực bắt chước cách ấy để mong được bội tinh, kẻo nữa lại với phải những « bội tinh » lo quả, nhưng không nổi!

Đồng-bạng! Xin mở lòng nhân giúp dân Bắc-kỳ bị lụt

MỸ THƠM HIỆU

BERTHUIN

PACHOD Frères & Lyon Cie

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

uống trừ lành các chứng:

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái lợn cợn có cát, đau lắc-léo.

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT Điểm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.

PASTILLES VICHY-ETAT Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tăng.

COMPRIMÉS VICHY-ETAT Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn mau tiêu.

CÓI CHỪNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

Giá bạc lên. Hạ giá rất nhiều

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE

CARREAUX & MOSAIQUES

Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture

CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng XI MĂN đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, hỏi giá cả và kiểu mẫu.

VÔ RA THÔNG THẢ.

Hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.

gần trại lính tập Ô ma

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mày tanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

vẫn giữ da mặt được **thẳng tốt, diệu-mềm, êm-mướt.**

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi-trùng chích đều phải tan mất.

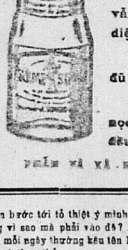

PHÒNG VỆ SINH - HÃNG HIỆU: SIMON

Feuilleton № 40

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

Hãng bạc mất bạc

(Tiếp theo)

Chẳng dè người đờn-bà ấy bước vào rồi khép cửa lại, đi thẳng lại gần Dư-huệ-Vân, kề tai nói nhỏ ít lời, rồi lại cúi mặt vào mà hun cái trán Dư-huệ-Vân và nói tiếp luôn rằng: « Em vào ở trong nầy có mấy bữa rày mà chị coi em sao đã ốm mà xanh nhiều quá, từ hôm em bị bọn ấy nó đem vào đây thì chị đã hay rồi, song chị lo hết sức mà lo không ra được một kế nào để cứu được em; thiệt là chị lo đã cùng phương, nên nay mới tìm được một chước mà vào đây, vậy thì em hãy an lòng, có chị chiếu cố cho em; từ đây em khỏi lo rầu chi nữa.» Và nói và vỗ nắm hai tay Dư-huệ-Vân chặc cứng không buông, dường như yêu thương lắm vậy; Dư-huệ-Vân thấy vậy thì lấy làm kỳ quái vô cùng, vì người đờn-bà ấy tuy là tuổi quá 50 mà sao giọng nói thanh thao diện dáng nghe như hơi con gái; chừng nàng nhìn kỹ lại rồi thì nàng mới biết là Cảng-bội-Trinh, trong lòng mừng rỡ chẳng cùng, liền ôm nhau hun bì một hồi rồi mới hỏi rằng: « Trời đất ơi! Chị giả dạng đổi hình, làm cho em nhìn không được, nay giờ em tưởng là ai; mà làm sao chị vào được chỗ nầy, thiệt cái ơn tình của chị đối đãi với em, đầu cho đến bạc đầu em cũng không hề quên được; chớ hồm nay em ở trong nầy, lo đã hết phương, mà tìm không được kế thoát thân, tự độ kiếp nầy ắt chẳng còn thấy chị em gì nữa hết, có đâu mà lại được may mắn như vầy; thiệt là tuyệt xử phùng sanh, trong lúc hoạn nạn như vầy mà được một bạn lành đến cứu.» Nói tới đó rồi lại ôm riết Cảng-bội-Trinh vào mình, vừa mừng vừa khóc.

Một chập lâu rồi mới thuật hết cái sự khổ cho Cảng-bội-Trinh nghe và chỉ cái phòng ở kế đó mà thuật những việc nghe lén tên mình mà than vãn khổ-dài, song không biết là ai ở bên ấy, chắc đó cũng là một người ắt có quan-hệ với mình, nên mới bị bọn ấy nó toan mưu hãm hại như mình vậy; đến đuôi các việc thuật hết cho Bội-Trinh nghe. Cảng-bội-Trinh liền từ biệt Dư-huệ-Vân, để lập thế vào phòng bên kia thử coi người nào cho biết.

Chẳng dè, khi Cảng-bội-Trinh vào được trong phòng ấy rồi thì lại sáng sủa hơn nữa. Tế ra người ấy chẳng phải là ai, rõ ràng là người mà mỗi ngày thường hay theo bọn Mê-trí-Bình, đồng ác tương tế, làm nhiều điều nhẫn tâm bất lý, tàn tận thiên lương tên hắn là Lý-trọng-Ân đó. Đến chừng nghĩ lại thì lấy làm lạ, vậy chớ Lý-trọng-Ân nào đem bạc đến bằng mà gởi đó; Lý-trọng-Ân nào theo Mê-trí-Bình làm những việc ác đó; còn Lý-trọng-Ân nào mà bị nhốt ở đây? Ấy có phải là một điều rất nên kỳ quái chăng? Cảng-bội-Trinh vừa suy nghĩ vừa nhẫm nhìa Lý-trọng-Ân một hồi lâu trong lòng phát nghi, vì Lý-trọng-Ân nầy mà sánh với Lý-trọng-Ân đồng lõa với Mê-trí-Bình đó, mặt quy giống hệt mà người nầy lại cao hơn người kia và cũng ốm hơn. Cảng-bội-Trinh liệu biết bởi duyên cớ sao đây? Liền bước tới tỏ thiệt ý mình và hỏi chàng vì sao mà phải vào đó? Lý-vi-sao mà mỗi ngày thường kêu tên Dư-huệ-Vân mà than thở.

Lý-trọng-Ân nghe hỏi bèn đem hết những việc vì sao mà mình đem bạc đến gởi, rồi hỏi sao mà mình lại bị nhốt vào đó, mình với Dư-huệ-Vân có quan-hệ làm sao đều đem gốc ngọn thuật hết một hồi. Cảng-bội-Trinh nghe rõ hết trước sau, chừng ấy mới hay trong ấy rất có nhiều đều khúc-khích: bèn chỉ mà Tào-thọ-Đình đầu có thông thiên đại địa đi nữa, cũng khó mà thám đọ cho ra nổi. Bèn kiếm lời an ủi Lý-trọng-Ân và hứa rằng mình sẽ hết lòng bảo bộ và cứu ra cho khỏi chỗ Diêm-ngục ấy. Liền từ giã Lý-trọng-Ân lui ra, lo viết thư thông tin cho Tào-thọ-Đình hay.

(Chắc khi khán quan cũng lấy làm lạ không hiểu vì sao mà Cảng-bội-Trinh thình lình lại đi đâu mà vào đó được).

Số là từ qua Tào-thọ-Đình tranh cái vợ M'a ông-Linh trong khám giam rồi bỏ ra mà đi đã lâu đi lo kế để vào lấn nhà thương điên mà dọ tin Dư-huệ-Vân, bèn đi thẳng đến nhà Cảng-bội-Trinh mà thương lượng với nàng, cầy nàng cải dạng đổi hình, giả làm một người đờn-bà trung tuổi, xin vào ở trong nhà thương ấy làm đờn-bà khán hộ mà nuôi bịnh; vì trong ấy có nhiều cái bịnh điên đớ tợn lắm, ai ai cũng sợ, nên khó mướn đờn-bà khán-hộ lắm; vì vậy cho nên bà Cảng bội-Trinh vào xin thì được liền.

(Mai tiếp)

TRẦN-THÁI-NGUYÊN.

SAIGON — IMP. NG-VĂN-CỦA LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

00165

TIRAGE 2.800 EXEMPLAIRES

Le Gérant: LÂM-VĂN-ĐỨC

Giage: 4968.w
19-10-1926

Phải ngừa thuốc giả

Bình lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hoàn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TÊ-SANH bổn tiệm ra công chọn lựa các thứ được nơi nầy danh sau, mà chế luyện cho được tân thiện tân mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phải mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục để thả lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất sấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hoàn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... rồi làm những bao những hộp, những ve giống như tựa như của bổn đường nầy mà gởi bán khắp nơi xong hầu xem cho kỳ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, vẽ hình ông phệ mập ấy mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38 CHOLON
Chủ nhơn cần cáo

AI CŨNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS
HIỆU: SUCCÈS
là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất giản tiện hơn hết.
Có để bán các nơi và tại Saigon thì hãng.
COMPTOIRS DE COCHINCHINE
40-42, rue Sabourain
Đèn nầy màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm
sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn cầy

C. J. BONNET
HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

THUỐC HIỆU:
Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Mederin có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Cirrin tinh

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y đã có làm một bài đề thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe không có phải hại mà mất thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt lỉ, uống nó rồi ở mười đêm đều phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc Santal nầy có nhồi vị Salol vào trong Santal tinh hòa cho hay vị thuốc nhập lâm một mà trợ lão dương cùng là bổ dưỡng kẻ trai trung.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau thảo.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống từ 6 mươi hoàn cho tới mười hoàn thì chốc lành bịnh lâu, bịnh kỹ lâu mới có phải mạnh nhơn

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* của ông *L. SOLIRÈNE* là bào chế y-khoa tấn-sĩ và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon, có bán.

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Sanh tử tị muội

HỒI MƯỜI BẢY

Rõ mưu gian

Đương khi Sĩ-Kiên thấy lời đánh, Thắc-kỳ-Tố, thời Sĩ-Đôn đã nóng mặt đang dậy, muốn tới xô đẩy Sĩ Kiên đi, vì thấy kỳ-Tố đã có cái tính giữ mình, nên Sĩ-Đôn không cần tới cứu. Thắc-kỳ-Tố thấy Sĩ-Đôn cứ trơ trơ ngồi đó, lại bắt gân mà thở dài rằng: Ô! lão nầy mê muội quá chừng không biết kẻ cơ nhi tác, chắc là bị bợm nó dực đồ chán bầu bấy giờ. Sĩ-Đôn giả làm bộ khờ dại mà nói lại rằng: Lư-quân muốn nói chuyện với tôi, mà chưa nghe nói chuyện chi hết, tôi sao bỗ mà đi, dầu tôi ngồi đây mà bị bợm nó sang đoạt của tôi, thôi tôi chẳng dám phàn nàn chi hết, bởi vì bụng làm thời dị chịu chớ sao, nói rồi Sĩ-Đôn lại tới hỏi Lư-sĩ-Kiên rằng: hiền-hữu muốn nói chuyện gì, thời nói cho mau, sao chầm rầi như thế? Lư-sĩ-Kiên nói: tôi hỏi sự gì, thời lão phải nói cho thật, chớ không được nói lối thôi. Sĩ Đôn gặc đầu rằng: phải... phải...

∴

HỒI THỨ MƯỜI TÁM

Sự huyền náo

Lư-sĩ-Kiên lại ngó mặt Sĩ-Đôn mà nhìn kỹ, giống như hồi trước có quen biết mà quên đi, nhìn mặt chắp lưu, bèn kiếm chuyện mà hỏi: Lão đã từng kinh dinh nơi bắc hồ hồn phải không? Sĩ-Đôn nghe hỏi làm vầy thời bất nghi trong dạ, nghĩ là ngài Sĩ-Kiên có quan mình bùi trước, nên biết rõ sự mình, tuy vậy mặc dầu, mà không dám lộ cái ý của mình nghi ngại. Nên khi Sĩ-Kiên hỏi, thì Sĩ-Đôn lấy tức cười mà đáp rằng: hiền-hữu hỏi lạ quá, hay là nghi tôi làm một đứa cai-đo thuyền chăng? Sĩ-Kiên rằng: phải tôi có thấy Lão mất thuyền đi kiếm, tôi ông chỉ dạ không quên, như không tin lời, thời tôi sẽ chỉ chỗ kiếm thuyền cho bạn đi.

Sĩ-Đôn lại cười lớn rằng: hiền hữu rồi làm đi rồi, tôi chưa từng làm nghề chèo thuyền, cũng chưa từng thất thuyền bao nào. Sao hiền-hữu nói ức đặc làm vậy? Lư-sĩ-Kiên nói: Lão đã quên thì thôi, tôi không cần hỏi đi hỏi lại nữa, bây giờ tôi chỉ cần một chuyện là cần muốn xem đồ của lão một chút, mới an dạ cần tôi. Thắc-kỳ-Tố đứng bên kia nghe đ ợc, lật đật kêu Sĩ-Đôn mà dặn rằng: Văn-Ba-Phá ơi... đồ trang sức là vật quí báu của mình, chớ cho ai xem hết. Sĩ-Đôn nói: Lư-quân muốn xem thời tôi sẽ đem cho xem, có sao đâu mà sợ. Lư-sĩ-Kiên mừng rằng: Lão nói vậy là phải lắm, đem chi tôi xem một chút, sự mòn đi sao. Bỉ-Đôn liền hỏi lại rằng: Cớ gì mà hiền-hữu muốn xem đồ trang sức của tôi làm vậy? Lư-sĩ-Kiên đáp: Tôi vì hồi trước tôi tầng thấy một người kia, có đồ châu báu lạ thường, cũ như đồ trang sức của lão vậy, nên tôi muốn xem một chút mà chơi. Sĩ-Đôn ngẫm nghĩ mà thầm nghĩ rằng: ta nhớ lại hồi trước, có người tới lột đồ nơi tay nữ-tại, mà bị ta bắn té nhào xuống đó, là Lư-sĩ-Kiên đây rồi, chớ không phải ai nữa, bây giờ Sĩ-kiên thấy đồ trang sức của ta, thời tưởng là của nữ-thi vậy, nên muốn xem đồ ấy mà dực đi, Sĩ-Đôn đoán chắc lắm vậy, nên kiếm lời gạt Sĩ-kiên mà nói: hồi trước tôi đương nằm trong lự-quán, vừa thấy một người đem đồ tới đưa cho, là muốn cầm đồ cho tôi, tôi xem thấy kim-phiếu và kim-cang, đều là đồ quí báu, song tôi sợ đồ ấy là đồ gian giảo, đã làm ơn đi rồi. Đoạn nghe người ấy nói thật cho Tô-phụ lưu là, vì sự ngặt, nên đem tới tiệm cầm mà điền cố, kẻ ông đe đi trễ gởi mà cầm tiệm đông lại, nên điền cố không xong, bởi thế, phải tới đây mà điền ố (cầm đồ) cho ngài, đặng ngày sau sẽ chuộc-đ? tôi thấy vậy, cảm lòng không đặn, phải cầm đồ cho người ấy đó thôi. Lư-sĩ-Kiên hỏi: người nào đem đồ tới cầm, thời Ô ảo phải nói rõ? Sĩ-Đôn cố nói cho gọn mà trả lời rằng: hiền-hữu hỏi rõ người ấy làm chi, tôi thật không dám nói. Lư-sĩ-Kiên nổi giận, liền đứng dậy xin đo mà lên cai rằng: lão nầy ngang thật, ta hỏi mà lão không thò ra nói sao? Sĩ-Đôn làm bộ thất kinh rằng: tôi không dám... tôi không dám..... xin hiền-hữu bớt giận, đặng tôi nói rõ người ấy cho nghe.

(Mai tiếp)

TRẦN-TRONG HAP

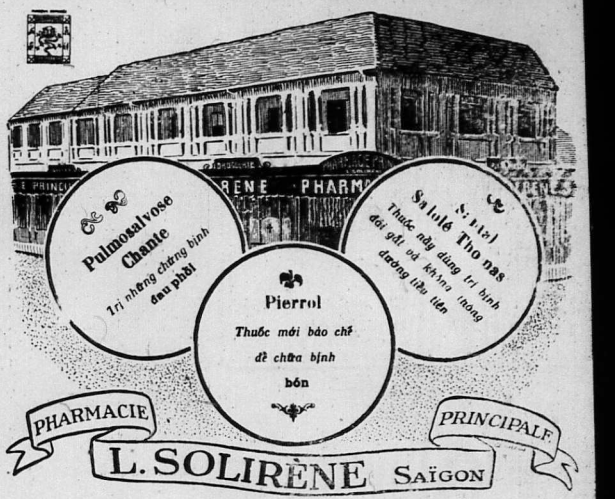

Nội Đông-pháp nầy có một mình nhà thuốc nầy bán rẻ hơn hết.

Quí-khách ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, hoặc nhiều hay là ít, không có tín tiền gởi.

Thuốc cần nhứt cho người đờn bà đẻ:

Những người xanh xao, gầy yếu, mệt mỏi khi bị bịnh hậu sản thì nên dùng:

NUCLEARSITOL GRANULÉ ROBIN

Thuốc nầy uống vào thì ăn ngon, ngủ yên, rất mau lại sức. Thật là một thứ Sâm-Nhung-Hoàn của Thái Tây.

STRYCHNARSITOL ROBIN *(AMPOULES)*

Là một thứ thuốc chít rất công hiệu, lại mạnh hơn thuốc trên.

Những người đa tư-lự, ngủ ít được, hao kém tinh thần thì nên uống:

BROMONE ROBIN

Là thuốc định tinh thần rất thần hiệu.

Những người bị bịnh giang-mai (tiêm-la) hay là đẻ non tháng thì phải tiêm (chít) thuốc:

BISMUTHOIDOL ROBIN

Thuốc nầy tiêm không đau mà lại mau lành bịnh, rất công hiệu.

Các thứ thuốc nói trên đây, bào chế một cách rất tinh khiết tại:

ĐẠI DƯỢC PHÒNG Mme — ROBIN Ở PARIS

Là một nhà bào chế to ở bên Pháp đã nổi tiếng khắp cả Hoàn Cầu. Có để bán tại các nhà bào chế (Nhà thuốc Tây). và tại PHARMACIE SOLIRÈNE

Chúa các hiệu xe máy
LÀ XE:
J.B. LOUVET
THỢ KIỂU MỚI MÌ THƯỜNG
Đua vòng Pháp, vành thép id. boyaux
THỢ BÁN TẠI:
AU SPORTIF FRANÇAIS
186, rue d'Espagne, Saigon

Feuilleton n° 35

ÁI TÌNH TIỂU THUYẾT

HAI TÌNH

VIII

Xứ sở Đông-đề

(Tiếp theo)

Những người hay đến thăm nàng thì đều có mặt người đặng nàng trọng đãi lắm, nàng ấy lấy là nàng Liễu Nương nầy cũng hay nói hay cười như mấy người kia vậy, mà nàng Bích lại ưa mến nàng hơn.

Bữa nọ nàng Liễu đến thăm nàng, nàng Liễu cũng hỏi thăm việc nầy việc nọ, rồi hỏi qua tới việc nàng qua ở chơi bên Bước-lễ ra làm sao.

Nàng Bích nghe nói tới tiếng Bước-lễ, nàng nói rằng: « Qua xin em đừng nói chuyện đó nữa, vì qua đã nhàm lắm rồi, em hãy nói việc khác cho qua nghe chơi. »

Nàng Liễu hỏi: « Việc khác là việc gì? »

Nàng Bích nói: « Việc gì mới lạ lại xảy mình, ngày qua có qua không giới trong mình, ngày qua có qua ở nhà hoài, nên trong xóm có xảy ra việc gì, qua cũng không hay biết hết thảy.

Nàng Liễu nói: Không mình nhỏ hẹp lắm, việc mới lạ có đâu cho nhiều và cho thường động.

Hai nàng ngồi nơi cửa sổ mà nói chuyện với nhau. Lâu ấy trời gần biển đông. Trong giây phút mà gió thổi lên rất mạnh, hồn sóng bổ ầm ầm.

Nàng Bích ngồi nói chuyện mà ngó ngoài biển. Nàng đương nói mà nửa câu chuyện, nàng lại dứt ngang câu, nàng đứng dậy mà nói lớn rằng:

« Trời ơi! anh Ngọc có một mình trong ghe cũ lắm đó, e thấy không? Sóng như vầy, ghe ảnh chính giữa mấy hòn rạng, trời ơi! qua sợ giùm cho ảnh quá.

Nàng Liễu nói, hỏi rằng:

« Bà, đó là một cuyện mới lạ đó, chớ gì. Mà chị quen biết anh Ngọc lắm hay sao mà bộ chị sợ hãi giùm cho ảnh lắm như vầy. »

Nàng Bích nói:

« Cũng không quen gì lắm, thì cũng như em biết ảnh vậy, song tánh qua nhẹ lắm, chớ gì mà cũng làm cho qua sợ hãi quá sức. »

Nàng Liễu nói:

« Ả, tôi có nghe người ta nói anh Ngọc tính cười chẳ lư Minh là em bạn đi của ảnh không biết bữa nào đây thì đang gái cho bà rầu cao tôi nghe nói còn cho cô ngày.

Nàng Bích nghe nàng nói, sửng sốt, hỏi rằng:

« Em nói làm sao? Em nói anh Ngọc tính cười vợ phải không? »

— Nàng Liễu nói:

« Tôi nghe người ta nói như vậy đó. »

— Nàng Bích nói:

« Lẽ đâu vậy. Nếu anh Ngọc tính cưới vợ thì ảnh nói cho dì ba vì tôi biết chớ... còn nếu như ảnh đã dị h ngày cưới vợ rồi thì ảnh phải mời thì dì họ cho lý nào ảnh làm thinh như vậy.

— Nàng Liễu nói:

« Không phải là để chẳng nữa vậy. Tôi nói với chị rằng đi nghe người ta nói, mà không biết thiệt phải vậy hay không? »

— Nàng Bích nói:

« Không lẽ nào mà phải như vậy cho đặng.

Kể nàng Liễu kiếu về, nàng Bích bề chạy xuống nhà bếp thấy bà và đang làm thật gì, nàng Bích nói ầng:

« Dì ba, việc nầy lạ quá, là bộ khi anh Ngọc sẽ cưới vợ.

Bà vú đang mang mắt kiếng mà nuôi ông gà, thoạt nghe nàng Bích nói như vậy, bà là lấy đó cặp mắt kiếng lên trên trán ba rồi hỏi rằng:

« Cậu cưới người nào? »

Nàng Bích nói:

« Ảnh cưới người em bạn đi của ảnh, tên là nàng Minh. »

Bà vú nghe nói nhà mày làm cho cặp mắt kiếng của bà trên trán rớt xuống nơi sống mũi, bà ngó ngay nàng Bích, bà lấy làm lạ mà thấy nàng Bích thất sắc, vì lâu nay nàng không có động dung như vậy, nàng cứ mốt mực thường, mặt buồn dầu đau, làm cho bà vú đem lòng lo lắm ấm.

Bà vú ngó nàng Bích, rồi bà đó cặp mắt kiếng của bà lên trên trán, mà nói với nàng Bích rằng:

« Có nghe thấp thỏ làm sao, hay là bọ đồn huyễn, chớ có lý đâu như vậy. Tôi không tin chút nào hết. »

Nàng Bích nói:

« Lấy cớ gì mà dì nói đồn huyễn? Ảnh chưa trí tuổi cưới vợ hay sao? Hồi ba cô người em bạn đi của ảnh đó tới gia tộc cũng tương đương với ảnh, còn bà nhan sắc thì có kém sút ai đâu.

Bà vú nói:

(Mai tiếp)

THÂN-THÁI-HƯƠNG

Phải ngừa thuốc già

Bình lời tế với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TÉ-SANH bổn tôn ra công chọn lựa các thứ được nơi nầy danh sau, mà chế luyện cho được tân thiện tân mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nẻ giục để thả lợi, chẳng kể tôn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất sầu hàn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... rồi làm những bao những hộp, những vẻ giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hầu xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường tại phố nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, về hình ông phật mập ấy mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38 CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo

AI CŨNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS
HIỆU : SUCCES
là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất gián tiện hơn hết.
Có để bán các nơi và tại Saigon thì hàng.
COMPTOIRS DE COCHINCHINE
40-42, rue Sabourain
Đèn nầy màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm
sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn dầy

C. J. BONNET
HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

THUỐC HIỆU :
Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Mederan có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Cirrin tinh

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm mấy bài đề thuyết như nầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe rất có hại mà mùi thơm thơ ; dầu uống bao nhiêu cũng không phạm tới, không nó rối ở mùi trước đái phải khó xét và trong mấy ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận

Trong thứ thuốc lo nầy có nhất vị Salol vào trong Santal tinh làm cho vị thuốc nhập làm một mà trị bịnh đương cùng là bổ ở gần trái trông.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG :

Mỗi ngày uống từ 6 tới 8 hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lâu, bịt kỹ lâu mới gặp phải mạnh rõ.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* của ông *L. SOLIRÈNE* là bào chế y-khoa tấn-sĩ và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon, có bán.

KỲ ÁN TỦNG ĐÀM

Sanh tử tị muội

HỒI MƯỜI BẢY

Rõ mưu gian

Đương khi Sĩ-Kiên vừa hay tới đánh, Thắc-kỳ-Tố, thiệt Sĩ-Đôn đã nóng mặt đứng dậy, muốn tới xô đẩy Sĩ Kiên đi, vì thấy kỳ-Tố đã có cái tính giữ mình, nên Sĩ-Đôn không cần tới cứu. Thắc-kỳ-Tố thấy Sĩ-Đôn cứ trơ trơ ngồi đó, lại bắt gián mà thở dài rằng : Ô ! lão nầy mê muội quá chừng không biết kẻ cơ nhơn tác, chắc là bị bợm nó dực đỡ chân bâu bấy giờ. Sĩ-Đôn giả làm bộ khờ dại mà nói lại rằng : Lư-quân muốn nói chuyện với tôi, mà chưa nghe nói chuyện chi hết, tôi sao bỗ mà đi, dầu tôi ngồi đây mà bị bợm nó sang đoạt của tôi, thôi tôi chẳng dám phân nàn chi hết, bởi vì bợm làm thời dạ chịu chớ sao, nói rồi Sĩ-Đôn lại tới hỏi Lư-sĩ-Kiên rằng : hiền-hữu muốn nói chuyện gì, thời nói cho mau, sao chầm rầi như thế ? Lư-sĩ-Kiên nói : tôi hỏi sự gì, thời lão phải nói cho thiệt, chớ không được nói lối thiệt. Sĩ-Đôn gặc đầu rằng : phải... phải...

∴

HỒI THỨ MƯỜI TÁM

Sự huyền náo

Lư-sĩ-Kiên lại ngó mặt Sĩ-Đôn mà nhìn kỹ, giống như hồi trước có quen biết mà quên đi, nhìn mặt chẳng lâu, bèn kiếm chuyện mà hỏi : Lão đã tằng kinh dinh nơi hồi bên phải không ? Sĩ-Đôn nghe hỏi lạ làm vậy thời bất nghĩ trong dạ, nghĩ là nghĩ Sĩ-Kiên có quen mình hồi trước, nên biết rõ sự mình, tuy vậy mặc dầu, mà không dám lộ cái ý của mình nghĩ ngại. Nên khi Sĩ-Kiên hỏi, thì Sĩ-Đôn làm bộ tức cười mà đáp rằng : hiền-hữu hỏi lạ quá, hay là nghi tôi làm một đứa chèo thuyền chăng ? Sĩ-Kiên rằng : phải tôi có thấy Lão mặt thuyền đi kiếm, tôi ông ghi đã không quên, như không tin lời, thời tôi sẽ chỉ cho kẻ kiếm thuyền cho hỏi đó.

Sĩ-Đôn lại cười lớn rằng : hiền hữu rối lắm đi rồi, tôi chưa từng làm nghề chèo thuyền, cũng chưa từng thất thuyền hồi nào. Sao hiền-hữu nói ức đặc làm vậy ? Lư-sĩ-Kiên nói : Lão đã quên thì thôi, tôi không cần hỏi đi hỏi lại nữa, bây giờ tôi chỉ cần một chuyện là cần muốn xem đồ của lão một chút, mới an dạ của tôi. Thắc-kỳ-Tố đứng bên kia nghe đó rồi, lật đật kêu Sĩ-Đôn mà dặn rằng : Văn-Đa-Phú ơi... đồ trang sức là vật quí bán của mình, chớ cho ai xem hết. Sĩ-Đôn nói : Lư-quân muốn xem thì tôi sẽ đem cho xem, có sao đâu mà sợ. Lư-sĩ-Kiên mừng rằng : Lão nói vậy là phải lắm, đem cho tôi xem một chút, sự mòn đi sao. Sĩ-Đôn liền hỏi lại rằng : Có gì mà hiền-hữu muốn xem đồ trang sức của tôi làm vậy ? Lư-sĩ-Kiên đáp : Lỡ vì hồi trước tôi từng thấy một người kia, có đồ châu báu lạ thường, cũ ng như đồ trang sức của lão vậy, nên tôi muốn xem một chút mà chơi. Sĩ-Đôn ngẫm nghĩ thầm rằng : ta nhớ lại hồi trước, có người tới lội đồ nơi tay nữ-tài, mà bị ta bắn tế nhào xuống đó, là Lư-sĩ-Kiên đây rồi, chớ không phải ai nữa, bây giờ Sĩ-Kiên thấy đồ trang sức của ta, thời lẽ tưởng là của nữ-tài vậy, nên muốn xem đồ ấy mà dực đi, Sĩ-Đôn đoán chắc làm vậy, nên kiếm lời gạt Sĩ-Kiên mà nói : bữa trước tôi đương ngồi trong lự-quán, vừa thấy một người đem đồ tới để cầm, là muốn cầm đồ cho tôi, tôi xem thấy kim-phiếu và kim-cang, đều là đồ quí báu, song tôi sợ đồ ấy là đồ gian giảo, để làm lỡ đi rồi. Bọon nghề người ấy nói thật của Tô-phụ lưu lắm, vì sự ngặt, nên đem tới tiệm cầm mà điền cố, không dè đi trễ giờ mà cửa tiệm đóng lại, nên đem cố không xong, bởi thế, phải tới đây mà điền ố (cầm đồ) cho ngài, đặng ngày sau sẽ chục, (chuộc-đ?) tôi thấy vậy, cảm lòng không đặng, phải cầm đồ cho người ấy đó thôi. Lư-sĩ-Kiên hỏi : người nào đem đồ tới cầm, thời lão phải nói rõ ? Sĩ-Đôn cố nói cho gần mà trễ lời rằng : hiền-hữu hỏi rõ người ấy làm chi, tôi thật không dám nói. Lư-sĩ-Kiên nổi giận, liền đứng dậy xin áo mà lên oai rằng : lão ấy ngang thật, ta hỏi mà lão không thèm nói sao ? Sĩ-Đôn làm bộ thất kinh rằng : tôi không dám... tôi không dám..... xin hiền-hữu bớt giận, đặng tôi nói rõ người ấy cho nghe.

(Mất tiếp)

TRẦN-TRỌNG HẠP

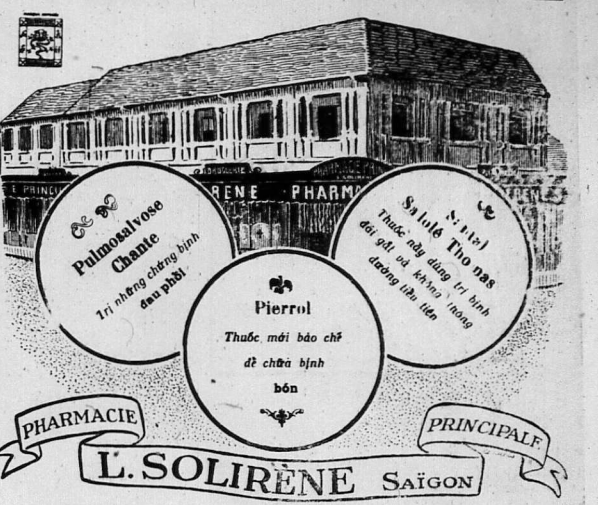

Nội Đông-pháp nầy có một mình nhà thuốc nầy bán rẻ hơn hết.

Quí-khách ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, hoặc nhiều hay là ít, không có tin tiền gởi.

Thuốc cần nhứt cho người đờn bà đẻ :

Những người xanh xao, gầy yếu, mệt mỏi khi bị bịnh hậu sản thì nên dùng :

NUCLEARSITOL GRANULÉ ROBIN

Thuốc nầy uống vào thì ăn ngon, ngủ yên, rất mau lại sức. Thật là một thứ Sâm-Nhung-Hoàn của Thái Tây.

STRYCHNARSITOL ROBIN *(AMPOULES)*

Là một thứ thuốc chích rất công hiệu, lại mạnh hơn thuốc trên.

Những người đa tư-lự, ngủ ít được, hao kém tinh thần thì nên uống :

BROMONE ROBIN

Là thuốc định tinh thần rất thần hiệu.

Những người bị bịnh giang-mai (tiêm-la) hay là đẻ non tháng thì phải tiêm (chích) thuốc :

BISMUTHOIDOL ROBIN

Thuốc nầy tiêm không đau mà lại mau lành bịnh, rất công hiệu.

Các thứ thuốc nói trên đây, bào chế một cách rất tinh khiết tại :

ĐẠI DƯỢC PHÒNG Mes — ROBIN Ở PARIS

Là một nhà bào chế to ở bên Pháp đã nổi tiếng khắp cả Hoàn Cầu. Có để bán tại các nhà bào chế (Nhà thuốc Tây). và tại PHARMACIE SOLIRÈNE.

Chúa các hiệu xe máy
LÀ XE :
J.B. LOUVET
THÙ { KIỂU MUỐI MÌ THƯỜNG
Đua vàng Pháp, vành thép id.
boyaux
THÙ BÁN TẠI :
AU SPORTIF FRANÇAIS
68, rue d'Ormay, Saïgon

Feuilleton n° 35

ÁI TÌNH TIỂU THUYẾT

HAI TÌNH

VIII

Xứ sở Đông-đô

(Tiếp theo)

Những người hay đến thăm nàng thì duy có một người đặng nàng trọng đãi lắm, nàng ấy tên là nàng Liễu Mạnh nầy cũng hay nói hay cười như mấy người kia vậy, mà nàng Bích lại ưa mến nàng hơn.

Bữa nọ nàng Liễu đến thăm nàng, nàng Liễu cũng hỏi thăm việc nầy việc nọ, rồi hỏi qua tới việc nàng qua ở chơi bên Bước-lễ ra làm sao.

Nàng Bích nghe nói tới tiếng Bước-lễ, nàng nói rằng : « Qua xin em đừng nói chuyện đó nữa, vì qua đã nhàm lắm rồi, em hãy nói việc kia cho qua nghe chơi. »

Nàng Liễu hỏi : Việc khác là việc gì ? »

Nàng Bích nói : « Việc gì mới lạ lại xảy mình đây. Lúc nầy qua không giỏi trong mình, ngày chỉ tối qua cứ ở nhà hoài, nên trong xóm có xảy ra việc gì, qua cũng không hay biết hết thảy.

Nàng Liễu nói : Xóm mình nhỏ hẹp lắm, việc mới lạ có đâu cho nhiều và cho thường động.

Hai nàng ngồi nơi cửa sổ mà nói chuyện với nhau. Lúc ấy trời gió biển động. Trong giây phút mà gió thổi lên rất mạnh, biển sóng bỗ ầm ầm.

Nàng Bích ngồi nói chuyện mà ngó ngoài biển. Nàng đương nói mà nửa câu chuyện, nàng lại dứt ngan câu, nàng đương đặp mà nói lớn rằng :

« Trời ơi ! anh Ngọc có một mình trong ghe cũ ! Anh đó, ở ai thấy không ? Song như vậy, ghe ấm chính giữa mấy hòn rạng, trời ơi ! qua sợ giùm cho ấm quá.

Nàng Liễu nghe nói, bỗi rằng :

« Bà, do là một chuyện mới lạ đó, chớ gì. Mà chị quen biết anh Ngọc lắm hay sao mà bộ chị sợ hãi giùm cho ấm lắm như vậy. »

Nàng Bích nói :

« Cũng không quen gì lắm, thì cũng như em biết ấm vậy, song tánh qua nhẹ lắm, ở đi gì nó cũng lắm cho qua sợ hãi quá sức. »

Nàng Liễu nói :

« À, tôi có nghe người ta nói anh Ngọc tính cười chị tư Minh là em bà đi của ấm không biết bữa nào đây thì đăng gả cho bồ rầu cao tôi nghe nói còn cho co ngày.

Nàng Bích nghe nàng nói, sửng sờ, hỏi rằng :

« Em nói làm sao ? Em nói anh Ngọc tính cười vợ chính không ? »

— Nàng Liễu nói :

« Tôi nghe người ta nói như vậy đó. »

— Nàng Bích nói :

« Lẽ đâu vậy. Nếu anh Ngọc tính cười vợ thì ấm nói cho chị hay rồi biết cưới... còn nếu như ấm để đi hay cưới vợ rồi thì ấm phải mời tôi đi họ, cho qua ấm lắm thính như vậy. »

— Nàng Liễu nói :

« Không phải là để chắc rằng như vậy. Tôi nói với chị rằng đó người ta nói, mà không biết thiệt phải vậy hay không ? »

— Nàng Bích nói :

« Không lẽ nào mà phải như vậy cho đặng.

Kế nàng Liễu kiếu về, nàng Bích bè chạy xuống mà bếp thấy bà vú đang làm thịt gà, nàng Bích nói ằng :

« Di ba, việc nầy lạ quá, là bỏ khi anh Ngọc sắp cưới vợ.

Bà vú đang cầm mất thịt gà mà nhỏ lông gà, thoạt ngẩng lên nàng Bích nói như vậy, bà liền lấy đỡ cặp mắt kiếng lên trên trán mà rồi hỏi rằng :

« Cậu cưới người nào ? »

Nàng Bích nói :

« Anh cưới người em bạn đi của ấm, tên là nàng Minh. »

Bà vú nghe nói nhà mày làm cho cặp mắt kiếng của bà trên trán rớt xuống nơi sống mũi, bà ngẩng nàng Bích, bà lấy làm lạ mà thấy nàng Bích thất sắc, vì lâu nay nàng không có động dung như vậy, nàng cứ một mực thường, mặt buồn dầu dầu, làm cho bà vú đem lòng lo lắm.

Bà vú ngó nàng Bích, rồi bà dở cặp mắt kiếng của bà lên trên trán, mà nói với nàng Bích rằng :

« Có nghe thấp thỏ làm sao, hay là họ dẫn huyễn, chớ có lẽ đâu như vậy. Tôi không tin chết nào hết. »

Nàng Bích nói :

« Lấy cớ gì mà đi nói dẫn huyễn ? Ấm chưa thì tuổi cưới vợ hay sao ? Hễ ấm cưới vợ là vừa đi qua ấm đó tại gia tất cả nữ tương đương với ấm, còn bà nhan sắc thì có kém sút ai đâu.

Bà vú nói :

(Mất tiếp)

THẢO-THẢO-ĐƯỜNG